

ยุทธศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(สำนักงาน ป.ป.ท.)

พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

สำนักงาน ป.ป.ท.

พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำนำ

ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบ ทิศทางให้กับหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท. ในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategy Implementation) โดยการจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องรองรับตามกรอบยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี ของสำนักงาน ป.ป.ท. ต่อไป

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ท. โดยสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์ดังกล่าวขึ้นจากกระบวนการมีส่วนร่วมของแต่ละหน่วยงาน และผ่านความเห็นชอบของผู้บริหาร รวมทั้งได้ร่วมกันกำหนดค่านิยมขององค์กร ซึ่งเป็นกลไกหนึ่งในการที่จะขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้ไปถึงเป้าหมายร่วมกันต่อไป

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้การจัดทำยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อันจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนและจัดการปัญหาการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เป็นธรรม และยั่งยืน

กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงาน ป.ป.ท.

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. บทนำ	๑
หลักการและเหตุผล	๑
๒. กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน	๓
- การจัดทำยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	๓
- การถ่ายทอดกลยุทธ์หลักไปปฏิบัติ	๗
๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์	๑๓
- ยุทธศาสตร์หลักคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	๑๔
- นโยบายคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติและศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ	๑๕
- คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗	๒๐
- คำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗	๒๑
- ยุทธศาสตร์ประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๑	๒๓
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๒๔
- (ร่าง) ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๒๕
- นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔	๒๖
- แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑	๒๖
- ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐	๒๗
- แผนแม่บทในการป้องกันการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๑ (ของสำนักงาน ป.ป.ท.)	๓๐

สารบัญ (ต่อ)

- นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา	๓๐
- แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	๓๑
- แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	๓๑
- นโยบายผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ	๓๒
- หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)	๓๕
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖	๓๖
- พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	๓๘
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓	๓๙
- การศึกษารูปแบบการดำเนินงานของต่างประเทศ	๔๐
- CPI (Corruption Perceptions Index) ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน	๕๑
๔. ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒	๕๔
- วิสัยทัศน์	๕๔
- พันธกิจ	๕๔
- ค่านิยมร่วม	๕๔
- ประเด็นยุทธศาสตร์	๕๕
- เป้าประสงค์	๕๕
- ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด/เป้าหมายและกลยุทธ์	๖๙

บทที่ ๑

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในภาครัฐ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เป็นนโยบายสำคัญ ในการบริหารงานของรัฐบาล ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ มีมติอนุมัติให้แต่งตั้ง คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ โดยมี นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลให้องค์กรภาครัฐจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ดำเนินการ จัดสรรทรัพยากรสนับสนุน แผนงาน โครงการตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ชาติ อำนวยการและประสานการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ติดตาม ประเมินผล และแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) ประกอบกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ประพฤติ มิชอบ สำหรับเป็นกลไกในการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาการทุจริต และจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการต่อต้าน การทุจริต (ศอตช.) ทำหน้าที่กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ พร้อมทั้งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม อำนวยการและประสานการ ปฏิบัติ เร่งรัด ติดตาม กำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน ของรัฐ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการทุจริตเป็นไปอย่างบูรณาการ โดยมุ่งเน้นให้ ทุกภาคส่วนร่วมกันบูรณาการแก้ไขปัญหาการทุจริตให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เพื่อสนองตอบความต้องการของสังคม และประชาชนอย่างยั่งยืนโดยเร็ว รวมทั้งเพื่อเป็นการพัฒนาสมรรถนะองค์กรให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด และการใช้เครื่องมือเพื่อวินิจฉัยองค์กร ๙ ตัวแปรของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นกระบวนการทำความเข้าใจ บุคลากรที่อยู่ภายใต้ระบบ โดยใช้การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ที่บุคลากรต่อระบบงานที่ปฏิบัติอยู่ หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ผลและให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เพื่อเพิ่มความเข้าใจสภาพการณ์ ที่เกิดขึ้นในภาพรวมร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ในฐานะ ที่เป็นส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เป็นองค์กรหลักของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ โดยเป็นศูนย์กลางทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม และการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการดำเนินตามนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถ บูรณาการการดำเนินการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ให้บังเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักงาน ป.ป.ท. จึงได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการจัดทำยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒ ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติการสี่ปี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร รวมถึงเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนองค์กร เพื่อนำไปสู่การบรรลุพันธกิจของสำนักงาน ป.ป.ท. อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

บทที่ ๒

กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน

เพื่อให้การดำเนินการทบทวน และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในขององค์กร รวมถึงทบทวนยุทธศาสตร์ของสำนักงานอันประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนที่ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และตัวชี้วัดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ได้นำกรอบแนวคิดในการดำเนินงานตามหลักวิชาการมาใช้ในการดำเนินงานโครงการ มีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ (Strategy) หมายถึง สิ่งที่องค์กรทำเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ โดยความสำเร็จของแต่ละองค์กรไม่จำเป็นที่จะต้องเหมือนกันเสมอไป หากเป็นองค์กรเอกชน ความสำเร็จอาจจะอยู่ที่ตัวเลขทางการเงิน แต่หากเป็นหน่วยงานราชการความสำเร็จจะอยู่ที่การบรรลุวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน

การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) คือ การวิเคราะห์และกำหนดแนวทางที่ดีที่สุดภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ที่ต้องการ โดยจะต้องศึกษาข้อมูล สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอย่างรอบด้านมาประกอบการพิจารณากำหนดยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

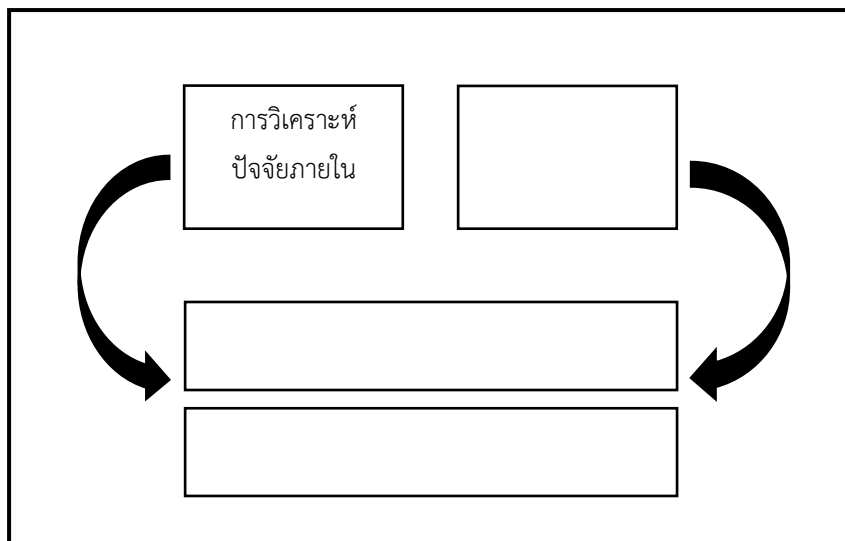
การวางยุทธศาสตร์ ควรจะเป็นไปในลักษณะของกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีวันสิ้นสุด ทั้งนี้เนื่องจากยุทธศาสตร์และแนวทางในการปฏิบัติที่ได้พัฒนาขึ้นมาในช่วงเวลาหนึ่ง อาจจะไม่เหมาะสมต่อสถานการณ์ ณ อีกช่วงเวลาหนึ่ง นอกจากนี้ผลกระทบจากบริบทและสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาทำให้หน่วยราชการต้องมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

๑. การจัดทำยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การพัฒนาหรือการจัดทำยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้นมีความเชื่อมโยงมาจากระบบการนำองค์กร ซึ่งมุ่งเน้นการกำหนดทิศทางขององค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคม การวางแผนยุทธศาสตร์ หรือแนวทางการวางแผนดำเนินการเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ได้แก่ แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี แผนปฏิบัติราชการ ๑ ปี รวมทั้งแผนอื่นๆ ที่ส่วนราชการต้องดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุทิศทางที่องค์กรต้องการ ต้องมีการกำหนดกระบวนการในการวางแผนยุทธศาสตร์ โดยนำปัจจัยต่างๆ ทางยุทธศาสตร์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรมาประกอบการวางแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งกระบวนการในการวางแผนยุทธศาสตร์ ประกอบไปด้วยกระบวนการที่สำคัญ ๔ ขั้นตอน ได้แก่

๑) การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์ (Strategic Analysis)

เป็นการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กรด้วยเครื่องมือต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อที่จะได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งสถานะของตัวองค์กรได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์จะบอกให้ทราบว่าปัจจัยหรือสภาวะแวดล้อมภายนอกมีลักษณะอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด และก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดต่อองค์กรได้อย่างไรบ้าง นอกจากนี้ การวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์จะช่วยให้องค์กรทราบถึง ทรัพยากร (Resources) และความสามารถ (Capabilities) ต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในองค์กรว่าเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนอย่างไร

ภาพความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือในการวิเคราะห์และการกำหนดยุทธศาสตร์

เครื่องมือพื้นฐานที่เป็นที่รู้จักในการวิเคราะห์องค์กร คือ การวิเคราะห์ SWOT (Strengths Weaknesses Opportunities and Threats – Analysis) หรือการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด เนื่องจากการวิเคราะห์ SWOT เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้งานได้ง่ายและรวดเร็วในการวิเคราะห์ภาพรวมของสถานการณ์ขององค์กร โดยเน้นว่ายุทธศาสตร์จะต้องก่อให้เกิดความเหมาะสมระหว่างความสามารถภายใน (จุดแข็งกับจุดอ่อน) และสถานการณ์ภายนอก (โอกาสและข้อจำกัด) โดยในการวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์และพิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมภายนอก (ทั้งสภาวะแวดล้อมทั่วไปและสภาวะแวดล้อมของอุตสาหกรรมและการแข่งขัน) ก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดอย่างไรต่อองค์กร ขณะเดียวกันก็ต้องวิเคราะห์ว่าปัจจัยต่างๆ ภายในองค์กรทั้งด้านบุคลากร ผู้บริหาร กิจกรรม สินค้าและบริการ โครงสร้าง ฯลฯ ปัจจัยประการใดที่เป็นจุดแข็งและปัจจัยใดที่เป็นจุดอ่อนขององค์กร

<p>จุดแข็ง (Strengths) สิ่งที่หน่วยงานมีความโดดเด่น</p>	<p>จุดอ่อน (Weaknesses) สิ่งที่หน่วยงานจะต้องมีการพัฒนา หรือแก้ไขปรับปรุง</p>
<p>โอกาส (Opportunities) การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกองค์กร ที่ส่งผลกระทบต่อในทางบวกต่อองค์กร</p>	<p>ภัยคุกคาม (Threats) การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกองค์กร ที่ส่งผลกระทบต่อในทางลบต่อองค์กร</p>

ตารางการวิเคราะห์ SWOT

หลังจากนั้น นำผลการวิเคราะห์ SWOT ไปจัดทำยุทธศาสตร์โดยตรง โดยนำปัจจัยแต่ละประการ มาจับคู่กันและกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งเรียกกันอย่างแพร่หลายว่าการจัดทำ TOWS Matrix โดยการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการวิเคราะห์ SWOT ที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้

	จุดแข็งขององค์กร (S)	จุดอ่อนขององค์กร (W)
	๑. ๒. ๓.	๑. ๒. ๓.
โอกาสขององค์กร (O)	SO STRATEGIES	WO STRATEGIES
๑. ๒. ๓.	ใช้ประโยชน์จากโอกาสโดยอาศัย จุดแข็งภายในองค์กร (Use strengths to take advantage of opportunities)	ลบล้างจุดอ่อนโดยอาศัยโอกาส ที่เกิดขึ้น (Overcome weaknesses by taking advantage of opportunities)
ข้อจำกัดขององค์กร (T)	ST STRATEGIES	WT STRATEGIES
๑. ๒. ๓.	หลีกเลี่ยงข้อจำกัดโดยอาศัยจุดแข็ง (Use strengths to avoid threats)	ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด (Minimize weaknesses and avoid threats)

ตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ที่มา : Fred David, Strategic Management

๒) การกำหนดทิศทางขององค์กร (Strategic Direction Setting)

เป็นการกำหนดทิศทางที่องค์กรต้องการมุ่งไปสู่จุดหมาย เปรียบเสมือนเป็นผลลัพธ์ระดับสูง ที่องค์กรต้องการที่จะบรรลุ ได้แก่ การกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์ ค่านิยม เป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาวขององค์กร การกำหนดทิศทางขององค์กรจะเป็นการบ่งชี้ว่าองค์กรจะมุ่งไปในทิศทางใด ในการกำหนดทิศทางขององค์กรนั้นเปรียบเสมือนการตอบคำถามที่สำคัญที่สุด และมักจะเป็นคำถามที่ถูกถามมากที่สุด ก็คือ องค์กรของเราต้องการไปสู่จุดไหน (Where do we want to go?) ซึ่งการตอบคำถามนี้จะช่วยให้ผู้บริหารระดับสูงสามารถพิจารณาได้ว่าทิศทางหรือสิ่งที่องค์กรจะเป็นในอนาคตข้างหน้าคืออะไร การกำหนดทิศทางขององค์กรที่ดีและชัดเจนย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรต่อไป เนื่องจากองค์กรจะมีความชัดเจนในการปฏิบัติงานและมีเป้าหมายชัดเจน บรรลุได้และวัดผลได้ ซึ่งทำให้การกำหนดกลยุทธ์ มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ดังนั้น ในการวางแผนยุทธศาสตร์ถ้าขาดการกำหนดทิศทางขององค์กรที่ดีและชัดเจนแล้ว องค์กรประกอบอื่น ๆ ย่อมไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation)

เป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการและเป็นสิ่งที่องค์กรจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญ วางแผนเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุในทิศทางหรือผลลัพธ์ที่องค์กรต้องการ

อาศัยการนำข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการกำหนดทิศทางขององค์กรและการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายในองค์กรมาจัดทำเป็นยุทธศาสตร์ในระดับและรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินและคัดเลือกกลยุทธ์ที่มีความเหมาะสมกับองค์กรมากที่สุด ซึ่งการจัดทำยุทธศาสตร์เปรียบเสมือนการตอบคำถามว่า เราจะไปสู่จุดนั้นได้อย่างไร หรือ เราจะไปสู่การบรรลุทิศทางขององค์กรได้อย่างไร (How do we get there?) ซึ่งในการจัดทำยุทธศาสตร์นั้นผู้จัดทำต้องพึงระลึกเสมอว่าการจัดทำยุทธศาสตร์นั้นเป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุถึงวิสัยทัศน์ และภารกิจที่ได้กำหนดไว้ โดยนำเอาปัจจัยทั้งภายนอกและภายในองค์กรมาพิจารณาประกอบ

จะเห็นได้ว่าการจัดทำยุทธศาสตร์นั้น เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาทั้งในภาพกว้างและในทางลึก นอกจากนี้การจัดทำยุทธศาสตร์ยังไม่ใช่เพียงแค่อารมณ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พิจารณากิจกรรมการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งที่ได้ดำเนินการไปแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ ถ้ายุทธศาสตร์เหล่านี้ประสบความสำเร็จเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีและเกิดประโยชน์แก่องค์กร องค์กรก็ควรที่จะใช้ยุทธศาสตร์เหล่านั้นต่อไป ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางยุทธศาสตร์หรือการจัดทำยุทธศาสตร์ใหม่ ๆ จึงควรเป็นไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เข้ามาส่งผลกระทบต่อองค์กร หรือเมื่อมีความจำเป็น

สิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารขององค์กรจะต้องคำนึงถึงตลอดเวลา ได้แก่ การที่ยุทธศาสตร์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและเป็นกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ตลอดเวลา เมื่อกำหนดภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กรแล้ว ภารกิจและวัตถุประสงค์นั้นอาจจะสามารถอยู่ได้เป็นเวลาหลายปีโดยไม่เปลี่ยนแปลง แต่ยุทธศาสตร์หรือวิธีการในการบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์นั้นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้น ยุทธศาสตร์จึงควรมีความพร้อมและความสามารถที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดล่วงหน้า หรือมีลักษณะของความเป็นพลวัต (Dynamic)

๔) การสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์ (Strategy Communication and Translation)

เป็นการสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย สำหรับบุคลากรทุกระดับในองค์กร เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติต่อไป

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ หรือสิ่งที่องค์กรต้องการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ การกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ หรือสิ่งที่องค์กรต้องการบรรลุผลในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ (ประกอบด้วยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย) และการกำหนดกลยุทธ์หลัก โดยพิจารณาว่าเราจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำยุทธศาสตร์ รวมถึงการกำหนดแผนงาน/โครงการ และงบประมาณ

ควรกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และกลยุทธ์หลักโดยให้ความสำคัญกับความท้าทายต่อองค์กร อันได้แก่ ความกดดันต่างๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในอนาคตของส่วนราชการ รวมถึงจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน เพื่อชี้แนะและสร้างความแข็งแกร่งของผลการดำเนินการโดยรวม และความสำเร็จในอนาคต ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องมีสารสนเทศพื้นฐานเกี่ยวกับกระบวนการวางแผน รวมทั้งสารสนเทศที่เกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพล ความเสี่ยง ความท้าทายและข้อกำหนดที่สำคัญอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อโอกาสและทิศทางในอนาคตของส่วนราชการ โดยมองการณ์ไกลเท่าที่เป็นไปได้ และที่สำคัญต้องมุ่งเน้นงานใหม่ๆ หรืองานตามยุทธศาสตร์ และงานที่เป็นการพัฒนางานประจำ มากกว่าการให้ความสำคัญกับงานประจำที่ต้องทำเป็นปกติ

ผู้บริหารจะต้องกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์หลัก โดยให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ การจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการจัดการโดยรวม โดยมีการวิเคราะห์ถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับแนวคิด Balanced Scorecard ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับมิติต่างๆ อย่างรอบด้านทั้งด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ซึ่งส่วนราชการได้ประยุกต์ใช้แนวคิดนี้โดยกำหนดเป็นมิติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ได้แก่ มิติด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการและมิติด้านการพัฒนาองค์กร ซึ่งที่กล่าวมาขอมแสดงถึงความสมดุลของโอกาสและความท้าทายในระยะสั้นและระยะยาว และความสมดุลของความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญทั้งหมด

๒. การถ่ายทอดกลยุทธ์หลักไปปฏิบัติ

ความสำเร็จทางด้านยุทธศาสตร์ขององค์กรเกิดจากการมีความสอดคล้องกันทั้งในส่วนของการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) และการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategy Execution) ซึ่งหากในขั้นตอนของการจัดทำยุทธศาสตร์นั้นมีประสิทธิภาพ แต่ขาดประสิทธิภาพในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติก็เป็นการสูญเสียโอกาสครั้งสำคัญ (Missed Opportunity) ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญหรือมุ่งเน้นถึงการถ่ายทอดกลยุทธ์หลักไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารถ่ายทอด สร้างความเข้าใจในกลยุทธ์ไปสู่บุคลากรในองค์กรคือ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ซึ่งเป็นแผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์ขององค์กรในรูปแบบของความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของเป้าประสงค์ต่าง ๆ ภายใต้อัตลักษณ์ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดทำ Balanced Scorecard (BSC) แล้วจึงถึงการกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมายและสิ่งที่จะทำ (Initiatives) ของเป้าประสงค์แต่ละประการซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรต้องการมุ่งเน้นหรือประสบความสำเร็จ

การแปลงยุทธศาสตร์นี้ออกมาเป็นลักษณะของแผนที่จะช่วยทำให้องค์กรสามารถสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์ไปสู่ผู้บริหารและพนักงานระดับต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ทุกคนภายในองค์กรเห็นภาพของยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ทราบถึงสิ่งที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามยุทธศาสตร์ที่ได้ตั้งไว้

ความหมายของแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

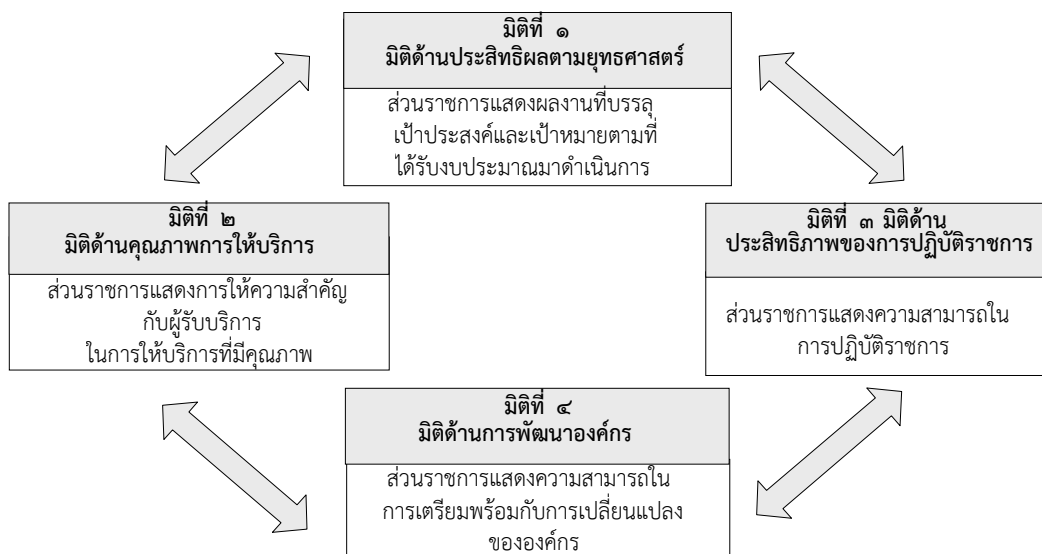
Professor Robert Kaplan และ Dr. David Norton ได้อธิบายถึงแผนที่ยุทธศาสตร์ไว้ในหนังสือ “Strategy Map” ว่า แผนที่ยุทธศาสตร์ คือ แผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์ขององค์กรในรูปแบบของความสัมพันธ์ในเชิงของเหตุและผล (Cause-and-Effect relationship) กล่าวคือเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ (Outcome) ที่องค์กรปรารถนา ในมุมมองทางการเงิน (Financial Perspective) ลูกค้า (Customer Perspective) กระบวนการภายใน (Internal Process) และการเรียนรู้และพัฒนาองค์กร (Learning and Growth Perspective) อันจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

การประยุกต์ใช้แผนที่ยุทธศาสตร์กับระบบราชการของไทย

แนวคิดของ Balanced Scorecard มีจุดกำเนิดขึ้นมาเนื่องจากต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความสามารถในการแข่งขันขององค์กรธุรกิจ และแนวคิดที่มีประโยชน์เหล่านี้ได้เริ่มมีการนำมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานราชการเพิ่มมากขึ้น โดยการแปลงแนวคิดด้านการประเมินผลการดำเนินงานเข้ามาใช้กับระบบราชการนั้นถือว่ามีจุดเริ่มต้นจากทางอเมริกาและอังกฤษที่ได้มีการออกกฎหมายบังคับให้หน่วยราชการทุกแห่งได้มีการพัฒนาระบบในการประเมินผลการดำเนินงาน โดยในอเมริกานั้นได้มีการกำหนดออกมาเป็น Government Performance Review Act (GPRA) หรือที่อังกฤษที่ให้หน่วยราชการทุกแห่งมีการทำ Public Service Agreements (PSA) เพื่อให้ประธานาธิบดีสามารถที่จะติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยราชการต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่

เช่นเดียวกับแนวคิดหรือความเคลื่อนไหวทางด้านการจัดการต่าง ๆ ที่เริ่มต้นจากโลกตะวันตกแล้วค่อย ๆ เคลื่อนเข้ามาในประเทศไทย ปัจจุบันหน่วยราชการของไทยหลาย ๆ แห่ง ได้เริ่มที่จะนำแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรมาใช้มากขึ้น หน่วยราชการที่ค่อนข้างจะคึกคักในการนำเอาระบบเหล่านี้เข้ามาใช้ก็หนีไม่พ้นมหาวิทยาลัยต่างๆ รวมทั้งหน่วยราชการและโรงพยาบาลต่าง ๆ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยหน่วยราชการเหล่านี้ได้นำเอาหลักการของ Balanced Scorecard และ Key Performance Indicators เข้ามาปรับใช้ให้เข้ากับการดำเนินงานขององค์กรกันอย่างแพร่หลาย นอกเหนือจากมหาวิทยาลัยและหน่วยราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ในปัจจุบันภาคราชการของไทยได้พยายามผลักดันให้หน่วยราชการทุกแห่งนำเอาระบบการประเมินผลการดำเนินงานเข้ามาใช้มากขึ้นและเป็นเครื่องมือในการบริหารงานของตนเอง

ซึ่งในปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ประยุกต์มุมมองของ Balanced Scorecard ให้เข้ากับระบบราชการของไทยเสียใหม่ ประกอบด้วยมุมมองดังนี้

ภาพมุมมองของ Balanced Scorecard ที่ประยุกต์เข้ากับระบบราชการไทย

มิตินี้ ๑ มิติด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์ (Run the Business) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนและผู้รับบริการ เช่น ผลสำเร็จในการพัฒนาการปฏิบัติราชการ เป็นต้น

มิตินี้ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (Serve the Customer) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการในการให้บริการที่มีคุณภาพสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

มิตินี้ ๓ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (Manage Resources) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การลดค่าใช้จ่าย การลดระยะเวลาการให้บริการและความคุ้มค่าของการใช้เงิน เป็นต้น

มิตินี้ ๔ มิติด้านการพัฒนาองค์กร (Capacity Building) มีหลักการให้ส่วนราชการแสดงความสามารถในการเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร เช่น การลดอัตรากำลังหรือการจัดสรรอัตรากำลังให้คุ้มค่า การมอบอำนาจการตัดสินใจ การอนุมัติ อนุญาตไปยังระดับปฏิบัติการ การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับงาน เป็นต้น

ภายใต้แต่ละมิติของคำรับรองการปฏิบัติราชการจะประกอบไปด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดในแต่ละเป้าประสงค์ เป้าหมายและเกณฑ์การให้คะแนนตัวชี้วัดแต่ละตัว รวมถึงแนวทางในการดำเนินงาน

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์หลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) หมายถึง ประเด็นหลักที่หน่วยงานต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ โดยจะต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้ เขียนออกมาในเชิงของสิ่งที่องค์กรต้องการพัฒนา ภายใต้กรอบระยะเวลาของวิสัยทัศน์ที่กำหนดขึ้น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Goals) เป็นข้อความเพื่อแสดงสิ่งที่ส่วนราชการต้องการให้บรรลุผลในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดและเป้าหมายที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์หลัก (Strategies) คือ แนวทาง มาตรการหรือวิธีการดำเนินงานสำคัญ ๆ อันถือเป็นกุญแจสำคัญต่อการบรรลุผลตามเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ได้มีการกำหนดไว้ เป็นการตอบคำถามที่ว่า “เราจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร” รวมทั้งเป็นเงื่อนไขในการมอบหมายงานให้ “เจ้าภาพ” หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบต่าง ๆ รับผิดชอบไปดำเนินการต่อ โดยวิธีการ หรือแนวทางนั้น ๆ จะต้องเป็นการนำเสนอคุณค่า (Value) ให้กับลูกค้า

สำหรับหน่วยงานราชการ กลยุทธ์ของหน่วยราชการแต่ละแห่งจะต้องครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ จากวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร ใครคือลูกค้าหลักของหน่วยงาน อะไรคือสิ่งที่ลูกค้าหลักต้องการ หรืออีกนัยหนึ่ง อะไรคือคุณค่าที่เราเสนอให้กับลูกค้าของเรา อะไรคือกิจกรรมหรือสิ่งที่เราทำเพื่อให้สามารถนำเสนอคุณค่าตามที่ลูกค้าต้องการ และทำอย่างไรเราถึงจะสามารถพัฒนาและปรับปรุงคุณค่าที่เราเสนอให้กับลูกค้า หรือภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของหน่วยราชการ เราสามารถที่จะนำเสนอบริการในรูปแบบใหม่ให้กับลูกค้าได้หรือไม่

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลัก ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กร และตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร หรือบางองค์กร อาจจะมีการจัดประชุมในรูปแบบของคณะกรรมการวางแผน

ส่วนราชการจะต้องให้ความสำคัญกับความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ (Strategic Challengers) ซึ่งหมายถึงความกดดันต่างๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในอนาคตของส่วนราชการ รวมถึงจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นความกดดันจากภายนอก ไม่ใช่ให้ความสำคัญกับงานประจำที่มีมาตรฐานและขั้นตอนอยู่แล้ว โดยปกติแล้วลักษณะงานในองค์กร ประกอบไปด้วย ๓ ลักษณะ ได้แก่ งานประจำที่ต้องดำเนินการเป็นปกติ งานที่เป็นการพัฒนางานประจำและงานใหม่ๆ ที่จะมุ่งเน้นหรือเรียกว่า งานตามยุทธศาสตร์ ซึ่งงานที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลักก็คือ งานที่เป็นการพัฒนางานประจำและงานใหม่ๆ ที่จะมุ่งเน้นนั่นเอง ซึ่งงานใน ๒ ลักษณะดังกล่าวเรียกได้ว่า เป็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความท้าทายที่ส่วนราชการจะต้องมุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการพัฒนา ยกตัวอย่างเช่น การสื่อสารหรือการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ การลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การรักษาบุคลากร การตอบสนองได้รวดเร็ว นวัตกรรม เป็นต้น ซึ่งในแต่ละส่วนราชการก็จะมีความท้าทายที่แตกต่างกัน และความท้าทายต่าง ๆ นั้น มีทั้งความท้าทายในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น แต่ละส่วนราชการควรเน้นความท้าทายที่เฉพาะเจาะจงของส่วนราชการ และกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของส่วนราชการ และทำให้ผลการดำเนินการโดยรวมดีขึ้น

นอกจากนี้ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น ควรจะคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่สำคัญทั้งหมด ซึ่งหากในขั้นตอนของการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ก็จะส่งผลให้การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้นได้คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปด้วย เนื่องจากการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้น ก็มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กรนั่นเอง

นอกจากนี้ การกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์แต่ละประการนั้นจะกำหนดภายใต้มิติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการทั้ง ๔ มิติ ซึ่งได้พัฒนามาจากเครื่องมือทางการบริหารที่เรียกว่า Balanced Scorecard ที่ให้ความสำคัญกับการประเมินองค์กรอย่างรอบด้าน โดยมีความสมดุลใน ๓ รูปแบบ ได้แก่ ความสมดุลภายใน (มิติด้านกระบวนการภายใน เป็นกระบวนการทำงานภายในองค์กร) และภายนอกองค์กร (มิติด้านลูกค้า เป็นการพิจารณาถึงการตอบสนองความต้องการของลูกค้าซึ่งอยู่นอกองค์กร) ความสมดุลทั้งในอดีต (มิติด้านการเงิน เป็นข้อมูลตัวเลขที่บ่งบอกถึงผลการดำเนินงานในอดีตที่ผ่านมา) และปัจจุบัน (มิติด้านลูกค้า มิติด้านกระบวนการภายในและมิติด้านการพัฒนาองค์กร ล้วนเป็นข้อมูลที่บ่งบอกถึงผลการดำเนินงานในปัจจุบัน) และความสมดุลทั้งระยะสั้น (มิติด้านการเงิน มิติด้านลูกค้า มิติด้านกระบวนการภายใน) และระยะยาว (มิติด้านการพัฒนาองค์กร)

การกำหนดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) เป็นค่าที่วัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง เพื่อแสดงความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของการบรรลุตามเป้าประสงค์หรือกลยุทธ์ โดยเทียบกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

หลักการที่สำคัญของการกำหนดตัวชี้วัดจะต้องเริ่มต้นจากการกำหนดสิ่งที่ต้องวัดก่อน หลักจากนั้นค่อยกำหนดตัวชี้วัดเข้ามาเพื่อที่จะวัดสิ่งที่วัดนั้น สิ่งหนึ่งที่จะต้องระลึกไว้เสมอคือ ตัวชี้วัดจะต้องเริ่มจากการกำหนดหรือการหาสิ่งที่วัดขึ้นมาก่อน (What to measure?) แล้วจึงหาตัววัดขึ้นมาเพื่อวัดสิ่งที่ต้องการที่วัด (How to measure?)

การกำหนดตัวชี้วัดภายใต้หลักของ BSC ก็อาศัยแนวคิดนี้เช่นเดียวกัน โดยหลักการของ BSC นั้นอยู่ที่การกำหนดเป้าประสงค์ทางกลยุทธ์ (Strategic Objectives) ที่สอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดตัวชี้วัดขึ้นมา เพื่อวัดเป้าประสงค์เหล่านั้น สิ่งที่ต้องระวังคือ การสร้างตัวชี้วัดตามหลักของ BSC ควรจะคิดหรือพิจารณาตัวชี้วัดที่เหมาะสมสำหรับเป้าประสงค์แต่ละตัว โดยไม่จำเป็นต้องย้อนไปพิจารณาถึงข้อมูลหรือตัวชี้วัดเดิมๆ ที่มีอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากตัวชี้วัดที่มีอยู่อาจจะไม่ใช่ตัวชี้วัดที่เหมาะสมหรือดีที่สุดสำหรับเป้าประสงค์นั้น ๆ

แนวทางหนึ่งของการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผล คือ การที่ส่วนราชการทำให้เกิดความสอดคล้องไปในทางเดียวกันหรือการถ่ายทอดยุทธศาสตร์จากระดับองค์กรลงสู่ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล โดยใช้เครื่องมือ การกำหนดตัวชี้วัดในระดับบุคคล (Individual Scorecard) เพื่อให้บุคลากรในระดับต่าง ๆ ได้มีเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรและทำให้สามารถนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน

การกำหนดค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย (Targets) เป็นการแสดงระดับผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังของแต่ละตัวชี้วัด

หลังจากที่ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการหาข้อมูลปัจจุบันหรือข้อมูลปีฐาน (Baseline Data) ในบางตัวชี้วัดอาจไม่มีข้อมูลปัจจุบันหรือข้อมูลปีฐาน เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดไม่เคยมีการเก็บข้อมูลมาก่อน ประโยชน์ที่สำคัญประการหนึ่งของการมีข้อมูลปีฐานก็คือการนำมาใช้ในการตั้งเป้าหมาย

การกำหนดเป้าหมาย ถือเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อนพอสมควร การยอมรับตัว

เป้าหมายที่กำหนด คือ ปัญหาสำคัญ เนื่องจากมักจะมีการต่อต้านภายในหรือไม่ยอมรับในเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายจะส่งผลต่อผลประโยชน์หรือแรงจูงใจที่ผู้บริหารและบุคลากรจะได้รับ โดยการกำหนดเป้าหมายที่มีลักษณะยากและท้าทาย (Stretch) เพื่อให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นที่จะบรรลุเป้าหมายที่ยากๆ เพื่อที่จะส่งผลต่อผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นขององค์กรโดยรวม มักจะนำไปสู่ปัญหาของความเครียด (Stress) และการไม่ยอมรับเกิดขึ้นในองค์กร ดังนั้น จึงควรพิจารณาถึงลักษณะขององค์กร วัฒนธรรมในการทำงานด้วยเช่นกัน

แนวทางหลัก ๆ ในการกำหนดหรือตั้งเป้าหมายมี ๓ ประการคือ

๑. การตั้งเป้าหมายเป็นจุด (Spot Target) เป็นการกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดเป็นจุดหรือตัวเลข ข้อดีคือตั้งได้ง่าย โดยเฉพาะหากมีข้อมูลปีฐานอยู่เป็นข้อมูลอ้างอิง แต่มีข้อจำกัดในแง่ของความยุติธรรมและความเหมาะสม

๒. การตั้งเป้าหมายเป็นช่วง (Range Target) เป็นการตั้งแบบช่วง โดยจะทำการกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดในแต่ละตัวโดยการกำหนดเป็นช่วงๆ เมื่อผลการดำเนินงานจริงเกิดขึ้น ก็เปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริงว่าตกอยู่ในช่วงใด การตั้งเป้าหมายเป็นช่วงก่อให้เกิดความยุติธรรมสำหรับผู้รับผิดชอบต่อการบรรลุเป้าของตัวชี้วัดและแต่ละตัว กรณีที่ได้สูงกว่าเป้าหมายมากก็จะได้คะแนนมาก หากสูงกว่าเป้าหมายน้อยก็จะได้คะแนนน้อย อีกทั้งการกำหนดเป้าหมายในลักษณะนี้สำหรับระดับหน่วยงานจะทำให้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างกันได้ชัดเจนกว่า

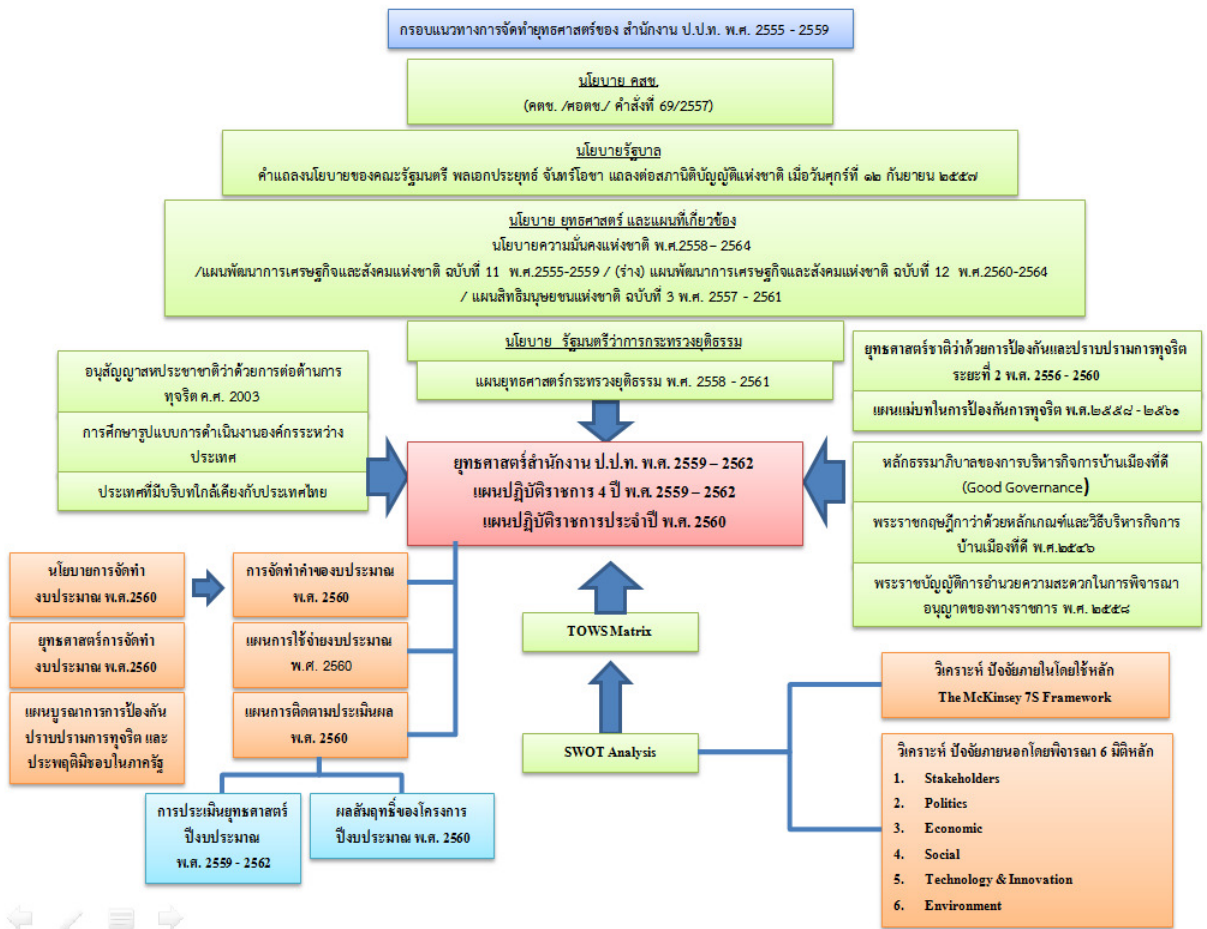
๓. การกำหนดเป้าหมายโดยอาศัยหลักการของ Scenario แนวทางนี้ได้นำหลักของการวิเคราะห์ Scenario มาร่วมกำหนดเป้าหมาย โดยผู้บริหารสามารถกำหนดว่า ถ้าสถานการณ์เป็นไป ตาม Scenario แรกนั้นเป้าหมายของตัวชี้วัดควรจะเป็นเท่าใด หากเป็นไปตาม Scenario ที่สองเป้าหมายของตัวชี้วัดควรจะเป็นเท่าใด เป็นต้น การกำหนดเป้าหมายตาม Scenario สามารถช่วยลดข้อจำกัดของการตั้งเป้าหมายที่สำคัญได้ คือมีการมองทางเลือกในอนาคตไว้หลายทางเลือกและกำหนดเป้าหมายสำหรับแต่ละทางเลือก เนื่องจากสถานการณ์ในการแข่งขันและการดำเนินธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงไปได้เสมอ

บทที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์

เพื่อให้การบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ และตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนทุกภาคส่วน แผนยุทธศาสตร์จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นเพื่อให้ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ทิศทางของประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ รวมทั้งแผนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจำเป็นต้องศึกษารอบทิศทาง การดำเนินการและการปฏิบัติงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์หลักคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
๒. นโยบายคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (คตช.) และศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)
๓. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ สั่ง ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗
๔. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗
๕. ยุทธศาสตร์ประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๑
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙
๗. (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔
๘. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔
๙. แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑
๑๐. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐
๑๑. แผนแม่บทในการป้องกันการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑
๑๒. นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา)
๑๓. แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๑
๑๔. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑
๑๕. นโยบายผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
๑๖. หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
๑๗. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๘. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๙. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓
๒๐. รูปแบบการดำเนินงานของต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
๒๑. CPI (Corruption Perceptions Index) ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน

ภาพกรอบแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒

๑. ยุทธศาสตร์หลักคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

๑. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
๒. การพัฒนาคนสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร
๔. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตและมีคุณภาพยั่งยืน
๕. การสร้างความเชื่อมโยงในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
๖. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. การปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง
๘. การปรับปรุงโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงอย่างทัดเทียมในอาเซียนและประชาคมโลก
๙. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการทุจริตอย่างยั่งยืน

๒. นโยบายคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (คตช.) และศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)

๒.๑ เนื่องจากคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ มีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งแม้ในปัจจุบันจะมีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว แต่ยังไม่เห็นหน่วยงานใดทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานและติดตามผลการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทำให้การกำกับดูแล ติดตามประเมินผล และผลักดันการดำเนินการตามนโยบายในเรื่องดังกล่าวยังไม่เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๒๗/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างเหมาะสม และสามารถผลักดันนโยบายในเรื่องของการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีองค์ประกอบดังนี้

๑) หัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ	ประธานกรรมการ
๒) พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ	ที่ปรึกษาประธานกรรมการ
๓) นายวิชณุ เครืองาม	ที่ปรึกษาประธานกรรมการ
๔) หัวหน้าฝ่ายกฎหมายและกระบวนกรยุติธรรม คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ	รองประธานกรรมการ
๕) พลเอก อุดมเดช สีตบุตร	กรรมการ
๖) พลเรือเอก ไกรสร จันทร์สุวานิชย์	กรรมการ
๗) พลอากาศเอก ตริทศ สนแจ้ง	กรรมการ
๘) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	กรรมการ
๙) นายประมนต์ สุธีวงศ์	กรรมการ
๑๐) นายบรรยง พงษ์พานิช	กรรมการ
๑๑) นางจุรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
๑๒) นายต่อตระกูล ยมนาค	กรรมการ
๑๓) นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	กรรมการ
๑๔) นายวิชัย อัครัสกร	กรรมการ
๑๕) รองศาสตราจารย์ ดร.พิริยะรังสรรค์	กรรมการ
๑๖) นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล	กรรมการ
๑๗) ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ	กรรมการและเลขานุการ
๑๘) ผู้แทนสำนักงบประมาณ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (๑)
๑๙) ผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (๒)
๒๐) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (๓)

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) จัดทำแนวทางและมาตรการในการบูรณาการเพื่อเสริมสร้างและประสานความร่วมมือในการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายในเรื่องดังกล่าวเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและไปในทิศทางเดียวกันและเสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๒) ติดตาม ประสานงาน และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานของคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนพิจารณาข้อเสนอของภาคเอกชนในการต่อต้าน ป้องกัน และขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) จัดทำผลการดำเนินการและเสนอแนะความเห็นหรือกลไกในการดำเนินการที่จำเป็นในการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน หรือเพื่อมีมติสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ

๔) จัดทำ ข้อเสนอแนะในการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบไปยังคณะกรรมการสิทธิการ ยกเว้นรัฐธรรมนูญเพื่อประกอบการพิจารณาตามที่เห็นสมควร

๕) ในกรณีที่เห็นสมควรอาจแจ้งต่อหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเพื่อขอให้มีการประชุมร่วมกันของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เพื่อปรึกษาหารือหรือพิจารณาแนวทาง การดำเนินการเพื่อให้การแก้ไขปัญหาในเรื่องของการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตามความจำเป็น

๗) เชิญเจ้าหน้าที่ บุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ข้อเท็จจริง ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการ หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมอบหมาย

๒.๒ นโยบายของอนุกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ๕ คณะ

เมื่อวันพุธที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ/นายกรัฐมนตรี ได้มอบนโยบายการดำเนินการโดยให้นำมาตรการ ๔ ป. มาใช้ในการดำเนินการ คือ ปลุกจิตสำนึก ป้องกัน ปราบปราม และประชาสัมพันธ์ ต่อมาเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ประชุมคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (คตช.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ได้เห็นชอบการเสนอแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจำนวน ๕ คณะ และรับทราบแนวทาง/หลักการดำเนินงาน (Roadmap) ในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ดังนี้

๑) คณะอนุกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติด้านการปลุกจิตสำนึกและสร้างการรับรู้ เน้นการปลูกฝังคุณธรรม และความรู้เรื่องกฎหมายทั่วไปให้กับเอกชน ทั้งในระบบการศึกษา และประชาชนทั่วไป โดยใช้หลักสูตรการเรียนการสอน และสื่อทั่วไป

๒) คณะอนุกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติด้านการป้องกันการทุจริต มีการกลั่นกรองมาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว และนำมาจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนก่อนหลัง มีการติดตามเร่งรัดขั้นตอนของส่วนราชการ โดยยึดตามคำสั่ง คสช. ที่ ๖๙/๒๕๕๗

๓) คณะอนุกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติด้านการปราบปรามการทุจริต ดำเนินการโดยศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) เน้นการใช้มาตรการทางปกครอง มาตรการทางวินัย มาตรการทางทรัพย์สิน และมาตรการทางภาษี มาเป็นกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผสมผสานกับมาตรการทางอาญา โดยมีปัจจัยความสำเร็จ ๓ ประการ คือ

๓.๑ ต้องมีข้อมูลพยานหลักฐาน ที่เพียงพอที่หัวหน้าส่วนราชการไม่อาจปฏิเสธได้

๓.๒ ต้องมีตำแหน่งรองรับการปรับย้าย

๓.๓ ศอตช. ต้องมีกระบวนการในการหาพยานหลักฐานกระตุ้นการใช้มาตรการทางปกครองได้อย่างต่อเนื่อง

๔) คณะอนุกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติด้านการประชาสัมพันธ์ กำหนดให้มีกระบวนการส่งสารไปยังประชาชน เริ่มจากการให้ข้อมูลเป็นหลัก ดำเนินการในด้านผลของคดีคอร์รัปชันให้มีความชัดเจน เพิ่มเติมในเรื่องการสร้างความสำเร็จ โดยผ่านกระบวนการให้การศึกษาโดยอธิบายให้เข้าใจถึง ขบวนการทุจริตคอร์รัปชัน ขบวนการอุปถัมภ์ ตลอดจนผลลัพธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีการสร้างความหวังในเหตุผลที่ต้องดำเนินการจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

๕) คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือข้อตกลงคุณธรรม กำหนดให้หน่วยงานรัฐผู้จัดซื้อจัดจ้างและเอกชนทุกรายที่เข้ามาเสนอราคาต้องลงนามในสัญญาที่ว่า จะไม่มีการรับหรือให้สินบน และยอมรับกระบวนการเปิดเผยข้อมูลในทุกขั้นตอน ยอมให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพหรือภาคประชาสังคมเข้ามาเป็นคณะตรวจสอบอิสระ

ภาพกลไกขับเคลื่อนการดำเนินการ คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ

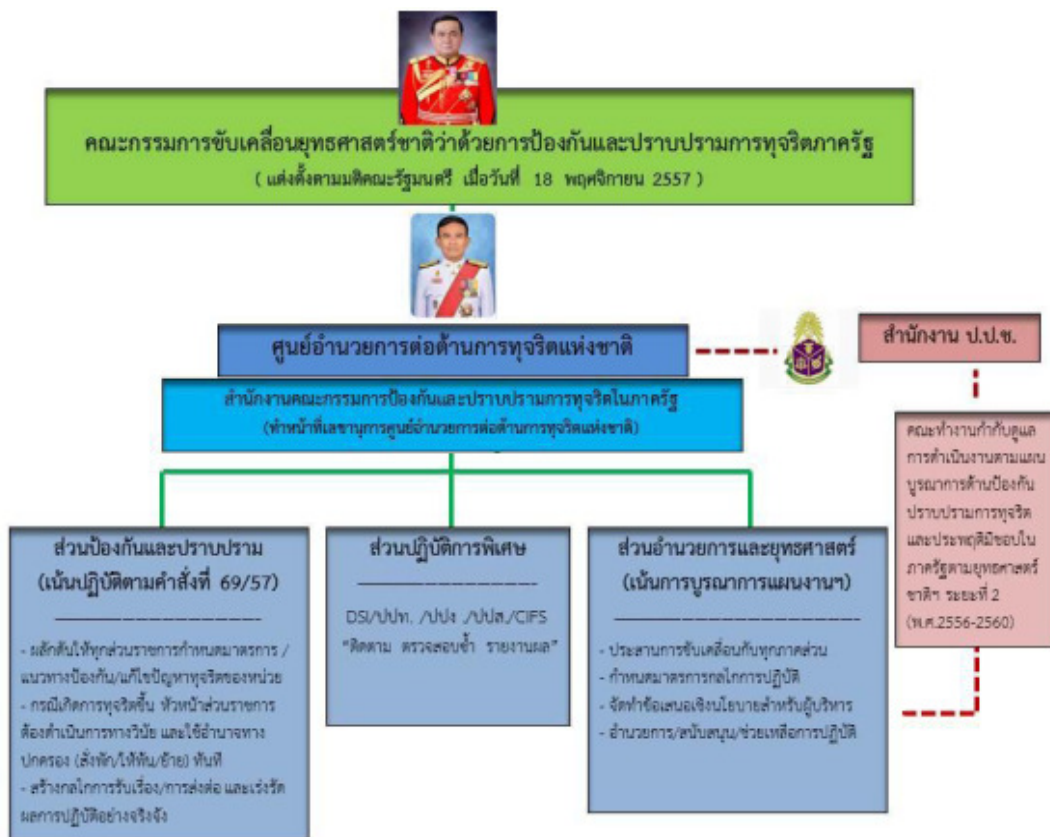
๒.๓ ศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)

ตามที่ คณะรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในภาครัฐ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เป็นนโยบายสำคัญในการบริหารงานของรัฐบาล ประกอบกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันการทุจริตประพฤติมิชอบ สำหรับเป็นกลไกในการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาการทุจริต โดยมุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนร่วมกันบูรณาการแก้ไขปัญหาการทุจริตให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพื่อสนองตอบความต้องการของสังคมและประชาชนอย่างยั่งยืนโดยเร็ว นั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑(๖) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ จึงให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ ขึ้นภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า ศอตช. เพื่อทำหน้าที่องค์กรอำนวยการระดับชาติภายใต้คณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	ประธานกรรมการ
๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม	รองประธานกรรมการ
๓) เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔) อัยการสูงสุด	กรรมการ
๕) ประธานกรรมการติดตามตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ	กรรมการ
๖) เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.	กรรมการ
๗) เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	กรรมการ
๘) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
๙) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๑๐) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน	กรรมการ
๑๑) เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ง.	กรรมการ
๑๒) อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ	กรรมการ
๑๓) ประธานองค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน(ประเทศไทย)	กรรมการ
๑๔) ประธานองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย	กรรมการ
๑๕) อธิบดีกรมสรรพากร	กรรมการ
๑๖) อธิบดีกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
๑๗) เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.	กรรมการและเลขานุการ
๑๘) ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ท.ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (๑)
๑๙) ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ท.	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (๒)

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- ๑) กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ พร้อมทั้งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม
- ๒) อำนวยการและประสานการปฏิบัติ เร่งรัด ติดตาม กำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการทุจริตเป็นไปอย่างบูรณาการโดยมีเอกภาพชัดเจน
- ๓) รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่เกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ โดยประสานงานหรือสั่งการให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตรวจสอบข้อเท็จจริง และเร่งรัดผลการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความไม่เป็นธรรมให้แก่ประชาชนโดยเร็ว
- ๔) เรียกหรือสั่งการเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือให้งดเว้นการดำเนินการใดๆที่ขัดต่อกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งนายกรัฐมนตรี อันก่อให้เกิดความเดือดร้อน และความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน
- ๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นไปตามคำสั่ง
- ๖) รายงานผลการปฏิบัติและสถานการณ์ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบให้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทราบทุกระยะ
- ๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ภาพคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๓. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไข

ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ สั่ง ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ มีสาระสำคัญดังนี้

ข้อ ๑ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการ บริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ ฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการ ทุจริตประพฤติมิชอบได้

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือพบเหตุอันควรสงสัยว่าข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ การหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบ ทั้งในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ให้หัวหน้าส่วน ราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล โดยให้บังคับใช้ มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง และมาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

ข้อ ๓ ในกรณีการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔ กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความผิดทางอาญาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดำเนินการแสวงหารวบรวม และดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งติดตาม เร่งรัดผลการดำเนินงานตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ และรายงานผลการปฏิบัติพร้อมทั้งเสนอความเห็นให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติทราบและพิจารณาอย่างต่อเนื่อง

๔. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเน้นให้มีการปฏิรูปในด้านต่างๆภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาย่างยั่งยืน ครอบคลุมปัญหาทั้งเฉพาะหน้า ระยะกลาง และระยะยาว รวมทั้งส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ โดยมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ

นโยบาย ข้อ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือถักถักกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบ อัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสม และเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่ การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็น ศูนย์กลางและการอำนวยความสะดวก แก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลด ต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ และการรักษาบุคลากรภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และ ตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ สาธารณะได้ โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอน ที่แน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใสมิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริตการสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหาย

แก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓ ยกกระตือรือร้นของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามา ยังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์ แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึก ในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ซ้ำซ้อนและเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน ทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดีรวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง เฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

๕. ยุทธศาสตร์ประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๑

วิสัยทัศน์ : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดีมีความเสมอภาคและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านเกษตร
- ด้านอุตสาหกรรม
- การท่องเที่ยวและบริการ
- โครงสร้างพื้นฐาน
- พลังงาน
- การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค
- การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน
- การวิจัยและพัฒนา
- การพัฒนาพื้นที่และเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการสาธารณสุข
- การจัดสวัสดิการสังคม และการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส
- การสร้างโอกาสและรายได้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน
- แรงงาน
- ระบบยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
- การต่อต้านการคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใส
- การสร้างองค์ความรู้เรื่องอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน
- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)
- นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
- การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการน้ำ
- การเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย
- การปรับโครงสร้างระบบราชการ
- การพัฒนากำลังคนภาครัฐ
- การปรับโครงสร้างภาษี
- การจัดสรรงบประมาณ
- การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- การแก้ไขปัญหาความมั่นคงจังหวัดสามชายแดนภาคใต้และเสริมสร้างความมั่นคงในอาเซียน
- การปฏิรูปการเมือง

๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

วิสัยทัศน์ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ได้กำหนดเป้าหมายหลักและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๖.๑ เป้าหมายหลัก

๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน

๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปีเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐.๐

๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๖.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๗. (ร่าง) ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำในเอกสารประกอบการระดมความคิดเห็นทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่จัดขึ้นในเดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ให้กรอบแนวคิดหลักการวางแผนที่สำคัญดังนี้

๑. การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
๓. การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
๔. การพัฒนาสู่ความมั่นคง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ซึ่งในทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นั้นได้กำหนดเป้าหมายไว้ดังนี้

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง
๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อที่ ๕ คือ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีหัวข้อตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของทางราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชัน และคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวสูง

๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๘. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ เป็นนโยบายระดับชาติ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการด้านความมั่นคงของภาครัฐในระยะ ๗ ปี โดยได้ประเมินสถานะแวดล้อมทางภูมิรัฐศาสตร์ สถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคง นำไปสู่การกำหนดทิศทางหลักในการดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศ ซึ่งนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ถูกกำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป คือ นโยบายที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน โดยจัดการทุจริตคอร์รัปชัน และเงื่อนไขต่างๆที่เกิดจากเจ้าหน้าที่รัฐ และสร้างความตระหนักให้ทุกภาคส่วนร่วมมืออย่างจริงจังและ สนับสนุนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับระบบการ ขับเคลื่อน คือ การประสานความร่วมมือ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การสร้างมาตรฐาน การ ติดตามประเมินผล รวมถึงการสร้างภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคม ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

๙. แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑) คณะรัฐมนตรีเห็นชอบและได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้นำไปสู่การปฏิบัติด้วยการแปลงแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๓ ไปสู่แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการกระทรวง กรม แผนพัฒนาองค์กรส่วนท้องถิ่น และจัดทำโครงการกิจกรรม รองรับแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๓ โดยมีเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้สังคมไทย “เป็นสังคมที่ส่งเสริม สิทธิ เสรีภาพ และความเท่าเทียม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพื่อนำไปสู่สังคมสันติสุข” ซึ่งมีทิศทางครอบคลุมประเด็นสิทธิมนุษยชนทั้ง ๑๑ ด้าน และ ๑๕ กลุ่มเป้าหมาย โดยมีการกล่าวถึงสภาพปัญหา มาตรการ การปฏิบัติ ตัวชี้วัดความสำเร็จ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานร่วมดำเนินการและกรอบระยะเวลาดำเนินงานในช่วง ๕ ปีของแผน ทั้งนี้ แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดมิติของสิทธิมนุษยชน เป็น ๑๑ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านสาธารณสุข ๒) ด้านการศึกษา ๓) ด้านเศรษฐกิจ ๔) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕) ด้านที่อยู่อาศัย ๖) ด้านวัฒนธรรมและศาสนา

๗) ด้านข้อมูล ข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๘) ด้านการขนส่ง ๙) ด้านการเมืองการปกครอง ๑๐) ด้านกระบวนการยุติธรรม และ ๑๑) ด้านความมั่นคงทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มเป้าหมายที่มีผลกับความมั่นคงทางสังคมและเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ๑๕ กลุ่ม ได้แก่ ๑) กลุ่มผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง ๒) กลุ่มผู้พัวพันโทษ ๓) กลุ่มผู้ต้องหาคดียาเสพติดติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ๔) กลุ่มเหยื่อ/ผู้เสียหาย ๕) กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ๖) กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ๗) กลุ่มคนจน/ผู้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา ๘) กลุ่มเกษตรกร ๙) กลุ่มผู้สูงอายุ ๑๐) กลุ่มเด็กและเยาวชน ๑๑) กลุ่มสตรี ๑๒) กลุ่มคนพิการ ๑๓) กลุ่มผู้ไร้รัฐ ชาติพันธุ์ และกลุ่มผู้แสวงหาที่พักพิงหรือผู้หนีภัยการสู้รบ ๑๔) กลุ่มที่รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรง และ ๑๕) กลุ่มความหลากหลายทางเพศ/อัตลักษณ์ทางเพศ โดยมีการกำหนดกรอบระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

๑๐. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๖ – ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ “สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นที่ยอมรับในระดับสากล”

คณะรัฐมนตรี ได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงมติเห็นชอบให้หน่วยงานภาครัฐแปลงแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) สู่การปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนการขับเคลื่อน ตามที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑) เป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ได้แก่ “เพิ่มระดับของค่า CPI ของประเทศไทยเป็นสำคัญ โดยตั้งเป้าไว้ที่ร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๒) เป้าหมายรองของยุทธศาสตร์ สามารถสรุปได้ดังนี้

- (๑) ผู้มีอำนาจหรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีพฤติกรรมการทุจริตลดลง
- (๒) เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมทุจริตประพฤติมิชอบลดลง
- (๓) ระดับการรับรู้ว่าการทุจริตเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสูงขึ้น
- (๔) ระดับการทุจริตอันเกิดจากภาครัฐกิจและการดำเนินการทางต้องจ่ายสินบน ในกระบวนการต่าง ๆ ลดลง
- (๕) ระดับความโปร่งใสและการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐเพิ่มขึ้น
- (๖) ระดับการปราบปรามการทุจริตและบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๓) สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) กำหนดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิด
ของคนในทุกภาคส่วนในการรักษาผลประโยชน์สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนา
เครือข่ายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

ผังความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)
วิสัยทัศน์ : สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ภาพผังความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒

๑๑. แผนแม่บทในการป้องกันการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ (ของสำนักงาน ป.ป.ท.)

วิสัยทัศน์ “องค์กรเข้มแข็ง ป้องกันเชิงรุก สร้างข้าราชการธรรมาภิบาล บูรณาการร่วมเครือข่าย การป้องกันการทุจริต”

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ นับเป็นภัยร้ายแรงต่อประชาชนและประเทศชาติเป็นบ่อนทำลายทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน การทุจริตในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงและมีแนวโน้มขยายวงกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีความสลับซับซ้อน สำนักงาน ป.ป.ท. เป็นหน่วยงานของฝ่ายบริหารที่มีบทบาทในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนมาตรการทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม และการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการดำเนินตามนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถบูรณาการการดำเนินการระหว่างหน่วยงานต่างๆ ให้บังเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น สำนักงาน ป.ป.ท. จึงควรมีแผนแม่บทในการป้องกันการทุจริตเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่งมี ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การป้องปรามการทุจริตในภาครัฐ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การสร้างวัฒนธรรมและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

๑๒. นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา

พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้มอบนโยบายแก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีนโยบายเร่งด่วน ๖ ด้าน และงานสำคัญพิเศษ ดังนี้

- ๑) นโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
- ๒) นโยบายด้านการพัฒนาพลตินิสัย แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและการป้องกันการกระทำผิด
- ๓) นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- ๔) นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- ๕) นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ
- ๖) นโยบายด้านการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- ๗) งานสำคัญพิเศษของกระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - ๗.๑) พระราชดำริของพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
 - ๗.๒) ข้อริเริ่มการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ (National Crime Prevention Strategy) โดยให้กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลัก เพื่อผลักดันให้เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยเน้นมิติ “เชิงป้องกัน”

๑๓. แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

วิสัยทัศน์ “การบริหารงานยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมและประชาชนพึงพอใจ”

ด้วยพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ จัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางประสานความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรมระหว่างหน่วยงานของรัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม ให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การอำนวยความสะดวก มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง ซึ่งแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ นั้น ได้กำหนดพันธกิจ และเป้าหมายไว้ ดังนี้

พันธกิจ

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานยุติธรรมที่มีมาตรฐาน และมีแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เสมอภาค และเป็นธรรม
๒. ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรและบุคลากรในงานยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการศึกษาวินิจฉัย และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน
๓. ประสานและบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานยุติธรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนางานยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

เป้าหมาย

๑. การให้บริการประชาชนของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม
๒. ประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของหน่วยงานยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม
๓. หน่วยงานยุติธรรมมีผลบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
๔. ปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลลดลง

๑๔. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

วิสัยทัศน์ “หลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล”

กระทรวงยุติธรรม ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติกระทรวงยุติธรรม ขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบสำหรับส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปอย่างบูรณาการมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน สังคม และประเทศชาติ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนากฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และส่งเสริมความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๑๕. นโยบายผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๑๕.๑ สรุปบทสัมภาษณ์ท่านเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. (นายประยงค์ ปรียาจิตต์)

เกี่ยวกับนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. ทิศทางในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. จะมุ่งงานใน ๔ ด้าน ดังนี้ ๑) งานด้านการปราบปราม ๒) งานด้านการป้องกัน ๓) งานด้านต่างประเทศ และ ๔) งานด้านพัฒนาองค์กร โดยต้องศึกษาสถานการณ์ ปัญหาการทุจริตตั้งแต่ในช่วงก่อน ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และหลังจากที่มีการรัฐประหาร สำนักงาน ป.ป.ท. จำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ดังนี้

๑) งานด้านการป้องกัน

แนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ท. ควรเป็นหน่วยงานในการกำหนดมาตรการ กลไกและแนวทางในการป้องกันการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการ โดยมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริต มีดังนี้

(๑) เน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และสร้างจิตสำนึกให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยใช้การกระตุ้นผ่านหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม สำนักงาน ป.ป.ท. ต้องมีบทบาทเป็นผู้กำหนดกรอบแนวทาง รูปแบบในการดำเนินการและสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรไปดำเนินการ โดยสำนักงาน ป.ป.ท. มีระบบติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

(๒) ศึกษา วิจัย ปรับปรุง และเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงเครื่องมือ มาตรการทางกฎหมาย และระเบียบ ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการทุจริต และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการทุจริต เพื่อลดโอกาสการทุจริต

(๓) นำกลไกการขับเคลื่อนต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว เช่น ศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) / ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) / ศูนย์ดำรงธรรม และคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด มาร่วมบูรณาการและประสานความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานด้านการปราบปรามการทุจริตให้เกิดประสิทธิภาพ

(๔) ควรดำเนินการต่อยอดและพัฒนาเครือข่ายใน ๕ ภาคส่วน คือ ๑) เครือข่ายภาคราชการ ๒) เครือข่ายภาคประชาชน ๓) เครือข่ายเยาวชน ๔) เครือข่ายสื่อมวลชน และ ๕) เครือข่ายภาคเอกชน โดยต้องมีการพัฒนาความสัมพันธ์และต่อยอดขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันการทุจริตร่วมกันอย่างชัดเจน

(๕) งานการคุ้มครองพยานและการข่าว

- การคุ้มครองพยาน เน้นการคุ้มครองพยานเบื้องต้น โดยจะต้องดำเนินการเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างรวดเร็ว

- งานการข่าว ข้อมูลด้านการข่าวจะต้องมีความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล โดยสำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องเป็นศูนย์ข้อมูลกลางของประเทศในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และเชื่อมโยงข้อมูลกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจะต้องพัฒนาระบบงานการข่าวให้มีประสิทธิภาพ

๒) งานด้านการปราบปราม

ที่ผ่านมางานด้านการปราบปรามการทุจริตยังไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก ๑) ปัญหาการทุจริตมีความสลับซับซ้อน ๒) กลไกการป้องกันและการปราบปรามไม่มีการขับเคลื่อนการดำเนินการอย่างเต็มที่ และ ๓) การบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพ สำหรับแนวทางการดำเนินการในระยะต่อไปนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. ต้องเน้นความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา โดยต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ ปัญหาการทุจริตให้ชัดเจนและกำหนดวิธีการ แนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบที่มีศักยภาพในการดำเนินการ

มาตรการปราบปรามต้องดำเนินการให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยใช้หลักถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เพื่อให้มีปริมาณที่ดำเนินการแล้วเสร็จมีจำนวนที่สอดคล้องกันสถานการณ์ทุจริตที่เพิ่มขึ้น โดยมาตรการต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินการปราบปราม คือ มาตรการตามแผนนโยบาย ๔ ป. คณะรักษาความสงบแห่งชาติ คือ ด้านการปลูกจิตสำนึกและสร้างการรับรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต ด้านการปราบปรามการทุจริต ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการประสานความร่วมมือข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) โดยมุ่งเน้นการบูรณาการอย่างประสานสอดคล้องในทุกด้าน และมาตรการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น การดำเนินการใช้ระบบข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) การดำเนินการโครงการเพื่อความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ (Construction Sector Transparency Initiative : Cost) รวมทั้ง การมุ่งเน้นใช้มาตรการของฝ่ายบริหารในการกระตุ้นการตรวจสอบของหน่วยงานให้ใช้มาตรการทางปกครองและมาตรการทางวินัย เน้นการใช้มาตรการตัดไฟแต่ต้นลม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแนวทางและแผนปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพตติมิชอบ อำนวยการประสานการปฏิบัติ เร่งรัด ติดตาม กำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการทุจริตเป็นไปอย่างบูรณาการมีเอกภาพชัดเจน โดยมุ่งเน้น “ความยั่งยืน และต่อเนื่อง” ในการแก้ไขปัญหา

๓) งานด้านต่างประเทศ

ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้เป็นการเพิ่มโอกาสให้เกิดปัญหาการทุจริตมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงควรเน้นการดำเนินการใน ๒ ส่วน คือ ๑) การหาแนวร่วมที่เป็นเครือข่ายทางวิชาการจากต่างประเทศ และ ๒) การพัฒนาความร่วมมือด้านการปฏิบัติงาน เช่น การพัฒนาช่องทางกรรับเรื่องร้องเรียนของชาวต่างชาติ

๔) การพัฒนาองค์กร

สำนักงาน ป.ป.ท. มีแนวทางในการพัฒนาองค์กร ดังนี้ ๑) การปรับโครงสร้างองค์กร อัตรากำลัง ๒) การปรับปรุงมาตรฐานการทำงานและการดำเนินคดี ๓) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สามารถสนับสนุนการทำงาน ทั้งงานปราบปรามและงานป้องกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้มีการพัฒนาเชื่อมโยงข้อมูลกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้

๑๕.๒ สรุปบทสัมภาษณ์ของรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ดร.ฉัตรชัย ยอดอุดม) เกี่ยวกับนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท.

นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ด้านการป้องกันการทุจริต

สำนักงาน ป.ป.ท. ควรส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณให้ภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์กรต่อต้านการทุจริตที่มีความเข้มแข็งมาดำเนินการในงานด้านการป้องกันการทุจริต

ด้านการปราบปรามการทุจริต

๑. บุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องเป็นมืออาชีพ
๒. หาเครื่องมือ กรรมวิธี ที่จะมาใช้บริหารจัดการเรื่องร้องเรียนให้รวดเร็ว เช่น เรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ได้อยู่ในขอบอำนาจของสำนักงาน ป.ป.ท. แต่เป็นอำนาจของสำนักงาน ป.ป.ช. กรณีเช่นนี้จะมีวิธีบริหารจัดการอย่างไร ที่จะส่งเรื่องร้องเรียนให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เร็วขึ้น
๓. เครื่องมือ (กฎหมาย) จะต้องเอื้อให้การทำงานรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๑๕.๓ สรุปบทสัมภาษณ์ของรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. (พันโทกรทิพย์ ดาโรจน์) เกี่ยวกับนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ท. สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายการดำเนินงานแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ คือ

๑) เป้าหมายระยะสั้น (๑-๒ ปี)

- ดำเนินการตามมาตรการ ๔ ป. ของ คสช. คือ ด้านการปลูกจิตสำนึกและสร้างการรับรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต ด้านการปราบปรามการทุจริต ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการประสานความร่วมมือข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) โดยมุ่งเน้นการบูรณาการอย่างประสานสอดคล้องในทุกด้าน
- สร้างความเข้มแข็งองค์กร โดยมุ่งเน้นพัฒนาใน ๓ ด้านคือ ๑. คน ๒.ระบบการทำงาน และ ๓.เครื่องมือ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา และเพื่อให้เกิดการยอมรับจากทุกภาคส่วน
- ค่าดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน (*Corruption Perception Index*) : CPI จะต้องเพิ่มขึ้น

๒) เป้าหมายระยะกลาง (๕-๑๐ ปี)

- พัฒนางองค์กรให้มีคุณภาพไปสู่ระดับสากล
- มุ่งพัฒนาใน ๔ ด้าน คือ ๑. คน ๒. ระบบการทำงาน ๓. เครื่องมือ และ ๔. การวิจัยและพัฒนา
- ค่าดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน (*Corruption Perception Index*) : CPI ผ่านระดับคะแนน ๕ และจะต้องมีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นทุกปี

๓) เป้าหมายระยะยาว (๑๐ ปีขึ้นไป)

- บุคลากรมีความสุขในการทำงาน มีค่านิยมหลักร่วมกัน มีวัฒนธรรมองค์กรมีความเข้มแข็งเพื่อนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งความสุข
- สำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องเป็นเสมือนสถาบันด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ (ยกระดับเทียบเท่านานาชาติ เช่น สิงคโปร์ ฮองกง)

นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ด้านการป้องกันการทุจริต

๑. ควรมีมาตรการในการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ ใช้หลักการ “จูงใจจิตใจ” ของคนในสังคมอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง โดยการปรับเปลี่ยนความคิดของคน ให้คนในสังคมไม่ยอมรับการทุจริต โดยนำแนวคิดของทฤษฎีอาชญาวิทยามาศึกษา
๒. บูรณาการกับเครือข่ายในภาคส่วนต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว เพื่อพัฒนาต่อยอดให้มีบทบาทในการต่อต้านการทุจริต

ด้านการปราบปรามการทุจริต

๑. ควรเน้นการทำงานในเชิงรุก โดยมีการบูรณาการทำงานร่วมกันภายในสำนักงาน ป.ป.ท.
๒. ใช้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนมาวิเคราะห์ สืบสวน เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาว่าเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่

๑๖. หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้ทำการกำหนดความหมายสำคัญของหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไว้ ๑๐ องค์ประกอบดังนี้

๑. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) : ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่มีการกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผล และ พัฒนาปรับปรุง อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) : การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยการใช้เทคนิค และเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) : การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจรวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลาย และมีความแตกต่าง

๔. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) : การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕. หลักความโปร่งใส (Transparency) : กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) : กระบวนการที่ข้าราชการประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้เรียนรู้ทำความเข้าใจร่วมแสดงทัศนะร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแนวทางร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) : การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากรและภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควรรวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากรโดยมุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘. หลักนิติธรรม (Rule of Law) : การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙. หลักความเสมอภาค (Equity) : การได้รับการปฏิบัติ และได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชาย / หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจ และ สังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาการฝึกอบรม และอื่น ๆ

๑๐. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) : การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

๑๗. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

หมวด ๑ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มาตรา ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมาย

๗ ประการ ดังต่อไปนี้

- ๑) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- ๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- ๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินจำเป็น
- ๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- ๖) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- ๗) มีการประเมินผลต่อการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

มาตรา ๗ – มาตรา ๘ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน กำหนดนิยามว่าด้วยการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน และการวางแนวทางการดำเนินการ ๕ ประการ ๑) การกำหนดภารกิจของรัฐและส่วนราชการ ๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ ๓) การวิเคราะห์ผลดี ผลเสีย และผลกระทบต่อประชาชน ๔) การรับฟังความเห็นและความพึงพอใจของสังคมส่วนรวม และประชาชนผู้รับบริการ เพื่อให้มีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้เหมาะสม และ ๕) การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคโดยเร็ว

มาตรา ๗ – มาตรา ๑๙ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

๑.) ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ (๑) การจัดทำแผนปฏิบัติราชการก่อนการดำเนินงานตามภารกิจ (๒) แผนปฏิบัติราชการ ประกอบด้วย รายละเอียดขั้นตอน ระยะเวลา งบประมาณ เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ (๓) การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ และ (๔) การแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบต่อประชาชน

๒) การบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน

๓) การจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

๔) การจัดทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือโดยวิธีการอื่นเพื่อแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- ๕) การบริหารเชิงยุทธศาสตร์
- (๑) แผนบริหารราชการแผ่นดิน ๔ ปี
 - (๒) แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี
 - (๓) แผนปฏิบัติราชการประจำปี

ภารกิจของรัฐ

มาตรา ๒๐ – มาตรา ๒๖ การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิง

- ๑) การจัดทำและเผยแพร่แผนการทำงาน เป้าหมาย ระยะเวลาแล้วเสร็จ และงบประมาณของงานหรือโครงการให้ข้าราชการ และประชาชนทราบ
- ๒) การประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเปิดเผยและเป็นธรรม
- ๓) ความรวดเร็วและยืดหยุ่นในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๒๗ – มาตรา ๓๒ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- ๑) การกระจายอำนาจการตัดสินใจหรือการมอบอำนาจ
- ๒) การปรับปรุงขั้นตอนและลดระยะเวลาการปฏิบัติราชการ
- ๓) การจัดทำและแสดงแผนภูมิขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงานสำหรับงานบริการประชาชน
- ๔) การจัดตั้งศูนย์บริการร่วมของทุกส่วนราชการในกระทรวงเดียวกัน

มาตรา ๓๓ – มาตรา ๓๖ การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ

- ๑) การทบทวนเพื่อยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงภารกิจ อำนาจหน้าที่ โครงสร้าง และอัตรากำลัง

มาตรา ๓๗ – มาตรา ๔๔ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน

- ๑) การประกาศกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานแล้วเสร็จ
- ๒) การจัดระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวก และความเร็วแก่ประชาชน
- ๓) การรับคำร้องเรียน เสนอแนะ หรือความคิดเห็นจากประชาชน ข้าราชการ และส่วนราชการอื่น
- ๔) การเปิดเผยข้อมูลของทางราชการ

มาตรา ๔๕ – มาตรา ๔๙ การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

- ๑) การประเมินผลส่วนราชการและการประเมินผลผู้ปฏิบัติงาน
- ๒) การจัดสรรเงินเพิ่มพิเศษเป็นบำเหน็จความชอบแก่ส่วนราชการ

มาตรา ๕๐ – มาตรา ๕๓ บทเบ็ดเตล็ด

- ๑) การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน และรัฐวิสาหกิจปฏิบัติ

๑๘. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๗.๑ ระยะเวลาและขอบเขตการใช้บังคับของพระราชบัญญัติ

๑๗.๑.๑ ระยะเวลาการใช้บังคับของพระราชบัญญัติ (มาตรา ๒ และมาตรา ๑๗)

ได้กำหนดให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในเรื่องของการอนุญาตทุกประเภท เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจถึงรายละเอียดของเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ยื่น รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน และประชาชนก็ต้องยื่นคำขออนุญาตตามคู่มือสำหรับประชาชนในเรื่องนั้นๆ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป และจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในทุกเรื่องของการอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย

๑๗.๒ ขอบเขตการใช้บังคับของพระราชบัญญัติ (มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕)

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ได้แก่ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการอื่นใดของรัฐ ที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพิจารณาการออกใบอนุญาต และการให้อาชญาบัตร ตามกฎหมายหรือกฎ หน่วยงานของรัฐนั้นโดยผู้อนุญาตตามกฎหมายจะต้องดำเนินการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนทุกงานบริการ ยกเว้นแต่เรื่องดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ ๑. รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี ๒. การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ ๓. การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ๔. การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕. การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน และ ๖. การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดที่ได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๑๗.๓ คู่มือสำหรับประชาชน (มาตรา ๗ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗)

โดยคู่มือสำหรับประชาชน ต้องประกอบด้วย ๑. หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ๒. ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และ ๓. รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ

เมื่อหน่วยงานของรัฐใดได้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเสร็จเรียบร้อยแล้ว หน่วยงานของรัฐนั้นจะต้องปิดประกาศคู่มือสำหรับประชาชนไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขออนุญาตในเรื่องนั้นๆ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยกำหนดคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในคู่มือสำหรับประชาชนว่ามีระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งหากเห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดนั้นมีความล่าช้าเกินสมควร ให้ ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็วขึ้น

๑๗.๔ การรับคำขอและการพิจารณาคำขอ (มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๑๖.๔.๑ หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอ

๑๖.๔.๒ การกำกับและการรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

๑๗.๕ การชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่อใบอนุญาต (มาตรา ๑๒)

๑๗.๖ การกำหนดหลักเกณฑ์และการตรวจสอบการดำเนินการที่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๑๓)
ประกอบด้วย

๑๗.๖.๑ การกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการประกอบกิจการ

๑๗.๖.๒ การกำกับดูแลผู้ได้รับอนุญาต

๑๗.๗ การจัดตั้งศูนย์บริการร่วมและศูนย์รับคำขออนุญาต ได้แก่

๑๗.๗.๑ การจัดตั้งและหน้าที่ของศูนย์บริการร่วม (มาตรา ๗ วรรคสี่)

๑๗.๗.๒ ศูนย์รับคำขออนุญาต (มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘)

๑๗.๘ การทบทวนกฎหมาย (มาตรา ๗)

๑๙. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓

โดยประเทศไทยนั้นได้มีการสัตยาบันเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ปี ค.ศ.๒๐๐๓ อนุสัญญาฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยประเทศที่ให้สัตยาบันเป็นรัฐภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องรับการทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว โดยมี คณะกรรมการทบทวนกลไกการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The Implementation Review Group of the United Nation Convention against Corruption – IRG) ที่จัดตั้งขึ้นตามมติ ๑/๑ ๒/๑ และ ๓/๑ ของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต มีการทำงานแบบ Open – ended International Governmental Group of States Parties รายงานตรงต่อที่ประชุมและดูแลด้านกระบวนการทบทวน (Review Process) ซึ่งเป็นไปตาม The terms of reference of the Mechanism for the review of Implementation of the United Nation Convention against Corruption (TOR) มีหน้าที่ในการพิจารณาด้านปัญหาการปฏิบัติที่ดีและช่วยเหลือทางวิชาการ ให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการประชุม ๑ ครั้งต่อปีในกรุง เวียนนา

สำหรับประเทศไทย หลังการใช้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา แต่ยังไม่ได้มีการปรับแก้กฎหมายให้มีความสอดคล้อง ซึ่งปกติก่อนการให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ต่างๆ จะต้องมีการปรับแก้กฎหมายในประเทศให้มีความสอดคล้อง ก่อนนั้นกรณีอนุสัญญาฯ นี้ไม่มีบทลงโทษสำหรับการไม่ได้ปรับแก้กฎหมายในประเทศประเทศไทยจึงได้ให้สัตยาบันไปก่อน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงในการต่อต้านการทุจริตและส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการเสนอการปรับปรุงกฎหมายในประเทศไทยในการอนุวัติการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nation Convention against Corruption UNCAC) โดย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีสาระสำคัญในมาตรา ๑๓ เพิ่มบทบัญญัติการลงโทษอีก ๗ มาตรา แก่เจ้าหน้าที่รัฐผู้กระทำความผิด คือมาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๒๓/๔ มาตรา ๑๒๓/๕ มาตรา ๑๒๓/๖ มาตรา ๑๒๓/๗ และมาตรา ๑๒๓/๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๒๐. การศึกษารูปแบบการดำเนินงานของต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ได้ทำการสำรวจมาตรการสากลและกรอบแนวทางในการต่อต้านการคอร์รัปชันของระดับองค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งศึกษารูปแบบและแนวทางปฏิบัติในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐของระดับประเทศที่มีความสำเร็จในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประเทศที่มีบริบทใกล้เคียงกับประเทศไทย โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ ประเภท คือ

๒๐.๑ องค์กรระหว่างประเทศ

สหประชาชาติ United Nations (UN)

ในกรณีของสหประชาชาติ ตามอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชัน ค.ศ. ๒๐๐๓ หรือ United Nations Convention against Corruption ๒๐๐๓ (UNCAC) ได้วางหลักการไว้ ๔ ประการ ได้แก่

ประการแรก การป้องกันการคอร์รัปชัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตั้งหน่วยงานปราบปรามการคอร์รัปชัน การกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องเงินสนับสนุนทางการเมืองให้โปร่งใส ระบบราชการที่ยึดหลักคุณธรรม (merit system) การตั้งภาคประชาสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วม

ประการที่สอง การกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชันเป็นความผิดทางอาญาและ การบังคับใช้กฎหมาย ทั้งเรื่องการฟอกเงิน การปกปิดบัญชีทรัพย์สิน ฯลฯ

ประการที่สาม ความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งด้านความช่วยเหลือด้านเทคนิค ด้านกฎหมาย รวมถึงความร่วมมือด้านการตรวจสอบ หรืออายัดเงินที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชัน

ประการที่สี่ การติดตามทรัพย์สินคืน หากพิจารณาเฉพาะข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ที่ขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน จะเห็นได้ว่าอนุสัญญาระบุถึงองค์กรสองประเภท กล่าวคือ องค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ “ป้องกัน” การคอร์รัปชัน และองค์กรที่ทำหน้าที่ “ต่อต้านและบังคับใช้กฎหมาย” ทั้งนี้ UN Office on Drugs and Crime (๒๐๐๔) ได้ระบุถึงข้อดีของการมี “องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันที่เป็นอิสระ” ไว้หลายประการ เช่น การมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การมีอิสระ การแยกจากหน่วยงานที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน การได้รับความเชื่อถือจากสาธารณะ ความสามารถตรวจสอบได้ทางการเมือง และทางกฎหมาย ความสามารถในการจัดการกับปัญหาคอร์รัปชันได้รวดเร็ว

อย่างไรก็ตามเงื่อนไขสำคัญของการมีองค์กรอิสระต่อต้านคอร์รัปชัน คือ

ประการแรก การได้รับอาณัติ หรือการระบุขอบเขตอำนาจหน้าที่โดยตรงจากรัฐธรรมนูญ

ประการที่สอง ความมั่นคงในอาชีพของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กร

ประการที่สาม มีการตรวจสอบการทำงาน การแต่งตั้งจากหลายฝ่าย

ประการที่สี่ การมีสิทธิอำนาจในการสืบสวนสอบสวน หรือดำเนินการฟ้องร้องคดีที่เกี่ยวข้องกับคอร์รัปชัน หรือการพิจารณาว่ากรณีใดเกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชัน

ประการที่ห้า การได้รับความคุ้มครองจากการฟ้องร้องทางแพ่ง

นอกจากนี้ในการออกแบบองค์กรอิสระต่อต้านคอร์รัปชัน หน่วยงานหรือฝ่ายสำคัญที่ควรจะมีนั้น มีดังต่อไปนี้

ประการแรก ฝ่ายสืบสวนสอบสวน และฟ้องร้องคดี (ยกเว้นกรณีที่ย้ายการสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ)

ประการที่สอง ฝ่ายให้ความรู้ และสร้างความตระหนัก เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสาธารณะชน และเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในระยะยาว

ประการที่สาม ฝ่ายนโยบาย ซึ่งสามารถทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปบทเรียนที่เกิดขึ้นจากกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน และจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อปรับปรุงกระบวนการบริหาร และกระบวนการตุลาการต่อไป

ประการที่สี่ ฝ่ายป้องกันการคอร์รัปชัน ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนา และเสนอมาตรการป้องกันการคอร์รัปชัน และอาจมีบทบาทในการพิจารณาหรือเสนอแนะการปรับปรุงกฎระเบียบหรือการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ที่อาจเสี่ยงต่อการคอร์รัปชัน

โดยสรุปสาระสำคัญของ UNCAC มีรายละเอียดดังนี้คือ

๑) เป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่มีพลังจะทำให้เกิดการขับเคลื่อนการเรียกคืนทรัพย์สินของประเทศที่ถูกยึดออกโดยผู้นำผิดเจตจำนงและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศที่เร็วขึ้น

๒) ผลักดันให้ศูนย์กลางการธนาคารของโลก เช่น สวิตเซอร์แลนด์และอังกฤษรับผิดชอบมากขึ้นในการตรวจสอบและดำเนินการเพื่อป้องกันการฟอกเงิน

๓) ช่วยให้การดำเนินการทางศาลเกี่ยวกับกรณีการทุจริตเป็นไปได้กว้างขวางขึ้นไม่ว่าผู้กระทำผิดจะซ่อนเร้นอยู่ในประเทศใด ถึงแม้จะไม่มีทรัพยากรมากมายประเทศต่างๆ ก็สามารถติดตามบริษัทหรือบุคคลต่างชาติที่ได้กระทำทุจริตในดินแดนของตนได้

๔) กระตุ้นให้มีการห้ามการติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐของต่างประเทศ เพื่อปิดช่องทางหลักสำหรับเงินสกปรก

๕) ให้กรอบแนวทางในการออกกฎหมายภายในเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน เสรีภาพด้านข้อมูลและระบบการตรวจสอบได้ของภาครัฐ

๖) การกำหนดมาตรการเพื่อสร้างเสริมมาตรฐานด้านบัญชีและการบัญชีในภาคเอกชน รวมทั้งการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าว

โดยมีจุดแข็งที่พิจารณาได้ดังนี้

๑) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาการทุจริตโดยมีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่ครอบคลุม มีการกำหนดมาตรฐานร่วมซึ่งถือได้ว่าเป็นอนุสัญญาฉบับเดียวที่ครอบคลุมทั่วโลก

๒) แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการติดตามเอาสินทรัพย์กลับคืน ในอนุสัญญาฉบับนี้ได้จัดทำไว้อย่างละเอียดครอบคลุมทั้งซีกโลกเหนือและซีกโลกใต้

๓) แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศได้มีการปรับปรุงในเรื่องการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการสืบสวนสอบสวน

๔) ครอบคลุมวิถีทาง วิธีการและมาตรฐานต่างๆ สำหรับมาตรการเชิงป้องกันทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

๕) ตระหนักถึงบทบาทของภาคเอกชนในการแก้ปัญหาการทุจริตรวมถึงการทุจริตในภาคเอกชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาการทุจริต

๖) กำหนดมาตรการลงโทษทั้งทางแพ่ง ทางปกครอง หรือทางอาญาตามสัดส่วนกับความผิดสำหรับการทุจริตในภาคเอกชนเพื่อป้องปรามการกระทำดังกล่าวกำหนดให้รัฐต้องจัดทำ

๗) มาตรฐานทางบัญชีและการสอบบัญชีสำหรับภาคเอกชน รวมทั้งไม่ให้นำรายจ่ายที่ใช้สำหรับเป็นสินบนมาหักลดหย่อนภาษี

๘) ตระหนักถึงบทบาทของภาคประชาสังคมในการต่อสู้กับการทุจริตและความสำคัญของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

๙) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของนิติบุคคล เช่น บริษัท

๑๐) ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องกำหนดให้อายุความของคดีที่เกี่ยวกับการทุจริตยาวขึ้น

๑๑) ตระหนักถึงความจำเป็นในการให้ความคุ้มครองพยาน ผู้ให้ข้อมูลเบาะแส และผู้เสียหาย

๑๒) ตระหนักถึงสิทธิของกลุ่มบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการทุจริตที่จะดำเนินการทางกฎหมายเพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทน

๑๓) ตระหนักถึงความจำเป็นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินและความต้องการเป็นการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา

นอกจากจุดแข็งแล้ว UNCAC เมื่อนำมาพัฒนาใช้ในประเทศเรา ยังขาดความสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ดังนี้

๑) ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลไกการติดตาม

๒) ปัญหาการขาดทรัพยากรในการปฏิบัติการตามอนุสัญญา

๓) หลายบทที่ไม่ได้เป็นบทบังคับ ทำให้เสี่ยงต่อความล้มเหลวในการจัดทำมาตรฐานร่วมในเรื่องต่างๆ เช่น การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง การทุจริตในภาคเอกชน การคุ้มครองผู้ให้เบาะแส

๔) ไม่มีบทบังคับเกี่ยวกับการใช้เขตอำนาจรัฐตามหลักสัญชาติ

๕) ครอบคลุมเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศน้อยมาก

UN International Code of Conduct for Public Officials

จรรยาบรรณสากลของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งได้รับการรับรองจากสมัชชาสหประชาชาติตามมติ ๕๑/๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยประกอบด้วยหลักการทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน การแจ้งรายการทรัพย์สิน การรับของขวัญ การเก็บความลับและการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมีรายละเอียดดังนี้

หลักการทั่วไป

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่กำหนดในกฎหมายแต่ละประเทศ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอันน่าเชื่อถือซึ่งบ่งบอกถึงหน้าที่ในการปฏิบัติ เพื่อประโยชน์สาธารณะ ดังนั้นความซื่อสัตย์อันเป็นที่สุดของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงได้แก่ความซื่อสัตย์ต่อผลประโยชน์สาธารณะของชาติ ดังที่แสดงออกผ่านทางสถาบันประชาธิปไตยต่างๆ ของรัฐ

๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงประกันว่าตนจะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมาย หรือนโยบายในการบริหาร เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงกระทำเป็นนิจเพื่อประกันว่าว่าทรัพยากรสาธารณะซึ่งตนมีหน้าที่รับผิดชอบจะได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงเอาใส่ใจ มีความเป็นธรรม และปราศจากความลำเอียงในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ โดยเฉพาะในความสัมพันธ์กับสาธารณชน เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่พึงให้การปฏิบัติ เป็นพิเศษต่อกลุ่มหรือบุคคลใดโดยไม่สมควร รวมทั้งไม่พึงใช้อำนาจหน้าที่ที่มีของตนในทางมิชอบโดยเด็ดขาด

การมีผลประโยชน์ทับซ้อน

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่พึงใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของตนในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือผลประโยชน์ทางการเงินอันไม่สมควรสำหรับตนเองหรือสมาชิกในครอบครัว ไม่พึงประกอบธุรกรรม เข้าร่วมตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือมีผลประโยชน์ทางการเงิน การค้า หรือผลประโยชน์อื่นใดในทำนองเดียวกัน ซึ่งขัดกับตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ หรือการปฏิบัติในตำแหน่งหรือบทบาทหน้าที่นั้น

๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามขอบเขตที่กำหนดโดยตำแหน่งหน้าที่ของตน ภายใต้กฎหมายหรือนโยบายในการบริหาร พึงแจ้งเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางธุรกิจการค้า และการเงิน หรือกิจการอันทำเพื่อผลตอบแทนทางการเงิน ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ขัดกันได้ในสถานการณ์ที่มีโอกาสจะเกิด หรือที่ดูเสมือนว่าได้เกิดกรณีผลประโยชน์ขัดกันขึ้นระหว่างหน้าที่และผลประโยชน์ส่วนตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพึงปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้เพื่อลดหรือขจัดซึ่งผลประโยชน์ขัดกันนั้น

๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่พึงใช้เงิน ทรัพย์สิน บริการ หรือข้อมูลซึ่งได้มาจากการปฏิบัติงาน หรือเป็นผลมาจากการปฏิบัติงาน เพื่อกิจการอื่นใดอันไม่เกี่ยวข้องกับงานในตำแหน่งหน้าที่โดยไม่สมควรอย่างเด็ดขาด

๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงปฏิบัติตามมาตรการซึ่งกำหนดโดยกฎหมายหรือนโยบายในการบริหาร เพื่อมิให้ใช้ผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่เดิมของตนโดยไม่สมควรเมื่อพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปแล้ว

การแสดงทรัพย์สิน

เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามตำแหน่งหน้าที่ของตน และตามที่กฎหมายหรือนโยบายในการบริหารได้อนุญาตหรือบังคับไว้ พึงปฏิบัติตามข้อบังคับในการแสดง หรือเปิดเผยทรัพย์สินและหนี้สิน และหากเป็นไปได้ให้รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินของภรรยา และ/หรือผู้อยู่ในอุปการะของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นด้วย

การรับของขวัญหรือของกำนัลอื่น

เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่พึงเรียกร้อง หรือรับของขวัญหรือของกำนัลอื่น ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาท การดำเนินงานตามหน้าที่ หรือการวินิจฉัยของตน

การรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ

เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงปกปิดข้อมูลที่มีลักษณะเป็นความลับซึ่งอยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่มีเหตุบังคับให้จำต้องดำเนินการเป็นอย่างอื่น โดยกฎหมายของประเทศ การปฏิบัติหน้าที่หรือความจำเป็นในการยุติธรรม ข้อจำกัดนี้ให้ใช้บังคับตลอดถึงแม้ผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่แล้ว

กิจกรรมทางการเมือง

กิจกรรมทางการเมือง หรือกิจกรรมอื่นๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งอยู่นอกเหนือขอบเขตใน ตำแหน่งหน้าที่ จำต้องสอดคล้องตามกฎหมายและนโยบายในการบริหาร โดยไม่เป็นไปในทางที่บั่นทอนความมั่นใจของสาธารณชนต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบโดยไม่ลำเอียงของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

องค์การความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD)

ภารกิจหลักของ OECD คือเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพื่อให้แนวทางการประยุกต์มาตรการสากลเพื่อการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทยบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ภารกิจของ OECD ไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะความร่วมมือในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประเทศสมาชิกเท่านั้น แต่ OECD ยังขยายภารกิจดังกล่าวให้ครอบคลุมไปยังประเทศอื่นๆ ผ่านกลไกความร่วมมือต่างๆ โดยเฉพาะการหารือร่วมกับประเทศและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแบ่งปันและ ถ่ายทอดประสบการณ์ในการพัฒนา การร่วมกันแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการร่วมกำหนดแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการพัฒนาประเทศ เพื่อบรรลุภารกิจ ข้างต้น OECD ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ใน ๕ สาขาหลัก ได้แก่

- ๑) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาทิ การพัฒนาและการเพิ่มพูนศักยภาพด้านการแข่งขัน
- ๒) กิจกรรมด้านสังคม อาทิ การพัฒนาด้านการศึกษา สาธารณสุข และการส่งเสริมการจ้างงาน
- ๓) กิจกรรมด้านการคลังโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาษีและการลงทุน
- ๔) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ
- ๕) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมธรรมาภิบาล (good governance) โดยการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันถือเป็นหนึ่งในกิจกรรมย่อยที่จัดอยู่ในกิจกรรมนี้

เนื่องจากคอร์รัปชันเป็นประเด็นที่ส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม คอร์รัปชันจึงเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมากจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์กรระหว่างประเทศในปัจจุบัน สำหรับ OECD คอร์รัปชันเป็นสิ่งที่ขวางอยู่ระหว่างเส้นทางในการบรรลุภารกิจ เพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน ทั้งนี้ คอร์รัปชันจะส่งผลกระทบทางลบต่อการพัฒนาของสถาบันที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะสถาบันประชาธิปไตยและหลักการธรรมาภิบาลของประเทศ นอกจากนี้ ในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งกิจกรรมในประเทศหนึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศอื่นๆ ผ่านทางความร่วมมือทางเศรษฐกิจคอร์รัปชันยังอาจส่งผลกระทบทางลบไปยังประเทศที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

OECD เป็นหนึ่งในองค์กรระหว่างประเทศที่มีบทบาทนำในการดำเนินความพยายามป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน โดยการดำเนินการของ OECD ครอบคลุม

- ๑) การป้องกันและปราบปรามการเอื้อประโยชน์ทางภาษีในเชิงสินบนแก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐ (Tax Treatment of Bribes)
- ๒) การป้องกันและปราบปรามการติดสินบนในเวทีธุรกิจระหว่างประเทศ (Bribery in International Business)
- ๓) การส่งเสริมคุณธรรมและขจัดการคอร์รัปชันในภาคราชการ (Ethics and Corruption in Public Sector)
- ๔) การติดสินบนในธุรกรรมเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ (Bribery and Export Credits) โดยมีมาตรฐานสากลที่สำคัญ ๕ เรื่อง ได้แก่
 - (๑) OECD Anti-Bribery Convention
 - (๒) OECD Guidelines for Managing Conflict of Interest
 - (๓) OECD Principles for Managing Ethics in the Public Service
 - (๔) Tax Treatment Bribes
 - (๕) Bribery and Export Credits

สหภาพยุโรป (EU)

ในกรณีของสหภาพยุโรป ได้มีมาตรการต่างๆ ดังนี้

Resolution (๙๗) ๒๔ of the Committee of Ministers of the Council of Europe : Twenty Guiding Principles for the Fight against Corruption

มติที่ (๙๗) ๒๔ ว่าด้วยหลักการ ๒๐ ประการเพื่อเป็นแนวทางในการต่อต้านการทุจริตได้รับการรับรองจากคณะกรรมการรัฐมนตรีของคณะมนตรีแห่งยุโรป (Committee of Ministers of the Council of Europe) ตามมติที่ ๙๗ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๐ โดยหลักการนี้จัดทำบนพื้นฐานที่ตระหนักว่าการต่อสู้กับการทุจริตต้องทำในลักษณะสหวิทยาการ ซึ่งมีองค์ประกอบ เช่น

- ๑) สร้างจิตสำนึกสาธารณะและส่งเสริมพฤติกรรมที่มีคุณธรรม
- ๒) การกำหนดให้การทุจริตในประเทศและการทุจริตระหว่างประเทศเป็นความผิดอาญา

เท่าเทียมกัน

- ๓) รับประกันความเป็นอิสระและการดำเนินงานเองโดยไม่ขึ้นตรงต่อใครของผู้ที่มีหน้าที่
- ๔) รับผิดชอบป้องกัน สืบสวนสอบสวน ป้องกันคดีและการซัดทอดคดีความผิดฐานกระทำทุจริต
- ๕) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมในการยึดทรัพย์สินและเพิกถอนสิทธิในทรัพย์สินที่ได้จากการ

กระทำผิดฐานทุจริต

๖) จำกัดความคุ้มกันจากการถูกสืบสวนสอบสวน ป้องกันร้องดำเนินคดีและการตัดสินชี้ขาดในความผิดฐานทุจริตให้อยู่ในระดับที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย

๗) ส่งเสริมองค์การหรือผู้ที่มีความชำนาญการเป็นพิเศษที่รับผิดชอบการปราบปรามการทุจริตและสนับสนุนวิธีการและการฝึกอบรมที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน

๘) ปฏิเสธการลดหย่อนภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นสินบนในการกระทำทุจริต

๙) ให้มีการกำหนดจรรยาบรรณสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐและผู้ได้รับการเลือกตั้ง

๑๐) ส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐโดยเฉพาะโดยการใช่วิธีการตรวจสอบที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมการบริหารและการตรวจสอบภาครัฐรวมทั้งความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้าง

๑๑) รับประกันความมีเสรีภาพของสื่อในการรับและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

๑๒) รับประกันว่ากฎหมายแพ่งได้พิจารณาถึงความจำเป็นในการปราบปรามการทุจริตและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีวิธีการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพสำหรับสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทุจริต

๑๓) รับประกันว่าในทุกแง่ทุกมุมของการดำเนินการปราบปรามการทุจริตจะได้มีการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของความเชื่อมโยงกับอาชญากรรมองค์กรและการฟอกเงิน

Council of Europe Model Code of Conduct for Public Officials

ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการรัฐมนตรีของคณะรัฐมนตรีแห่งยุโรป (Committee of Ministers of the Council of Europe) เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่ง Model นี้ให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่รัฐในการดำเนินการกับสถานการณ์จริงที่ประสบอยู่ เช่น การรับของขวัญ การใช้ทรัพยากรของทางราชการและการดำเนินการเกี่ยวกับอดีตเจ้าหน้าที่รัฐ และยังเน้นถึงความสำคัญของความสำคัญของความมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐและความรับผิดชอบตรวจสอบได้ของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการ คือ

- ๑) เพื่อระบุนมาตรฐานทางคุณธรรมและจรรยาบรรณที่เจ้าหน้าที่รัฐต้องปฏิบัติ
- ๒) เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่รัฐบรรลุมาตรฐานเหล่านี้
- ๓) เพื่อให้ประชาชนทราบถึงจรรยาบรรณที่คาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐควรปฏิบัติ

องค์การศุลกากรโลก (World Customs Organization : WCO)

ในกรณีขององค์การศุลกากรโลก ได้มีมาตรการต่างๆ ดังนี้

WCO Model Code of Ethics and Conduct จัดทำโดยองค์การศุลกากรโลกซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ส่งเสริมความซื่อสัตย์สุจริต ความโปร่งใส และการคาดการณ์ล่วงหน้าได้ในการดำเนินงานด้านการศุลกากร ปัจจุบันมีสมาชิก ๑๗๑ ประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย

WCO จัดทำ Model Code of Ethics and Conduct เพื่อเป็นจรรยาบรรณมาตรฐานสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านศุลกากร เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนว่าเจ้าหน้าที่ศุลกากรมีมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมสูงในการให้บริการแก่ประชาชน ชุมชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีองค์ประกอบ ๑๑ ด้าน คือ

- ๑) ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Personal Responsibility)
- ๒) การปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance with the Law)
- ๓) การติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนทั่วไป (Relations with Public)
- ๔) การรับของขวัญ ของกำนัล การรับรองและส่วนลดพิเศษ (Accepting of Gifts Rewards, Hospitality and Discounts)
- ๕) หลีกเลี่ยงการมีผลประโยชน์ทับซ้อน (Avoiding Conflict of Interests)
- ๖) กิจกรรมทางการเมือง (Political Activities)
- ๗) ข้อควรปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน (Conduct in Money Matters)
- ๘) การรักษาความลับและการใช้ข้อมูลข่าวสารทางราชการ (Confidentiality and Use of Official Information)
- ๙) การใช้ทรัพย์สิน และบริการของรัฐ (Use of Official Property and Service)
- ๑๐) การซื้อทรัพย์สินของรัฐบาล (Private Purchases of Government Property by Staff)
- ๑๑) สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Work Environment)

Financial Action Task force on Money Laundering (FATF)

ในกรณีของ Financial Action Task Force on Money Laundering หรือ FATF ได้มีมาตรการต่างๆ ดังนี้

FATF Forty Recommendations on Money Laundering

เป็นมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการปราบปรามการฟอกเงินที่กำหนดโดย Financial Action Task Force on Money Laundering หรือ FATF ซึ่งเป็นองค์กรระดับรัฐบาลที่เป็นผู้วางมาตรฐานและพัฒนาส่งเสริมนโยบายเพื่อการต่อสู้กับการฟอกเงินและการอุดหนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ข้อแนะนำนี้ได้จัดทำขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้มีการปรับปรุงใหม่และได้รับการรับรองจากประเทศต่างๆ มากกว่า ๑๓๐ ประเทศ และใช้เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ถือได้ว่าเป็นกรอบการดำเนินงานระดับสากลที่ใช้ในการปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งครอบคลุมถึงระบบการดำเนินคดีอาญา และการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการเงินและการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศ ประกอบด้วยมาตรการหลักดังนี้

- ๑) การให้สัตยาบันและการดำเนินการตามมาตรการขององค์การสหประชาชาติ
- ๒) กำหนดให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเป็นการกระทำทางอาญา
- ๓) การอายัดและการริบทรัพย์สินของผู้ก่อการร้ายให้ตกเป็นของแผ่นดิน
- ๔) การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย

- ๕) ความร่วมมือระหว่างประเทศ
- ๖) การโอนเงินโดยช่องทางอื่น
- ๗) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๘) องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร
- ๙) การโอนเงินสดข้ามแดน

ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB)

ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย ได้เสนอแนวทางการจัดการกับคอร์รัปชันแบบองค์รวม ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ประการหลัก ได้แก่

๑. การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส อันประกอบไปด้วยแนวทาง ๓ ประการ คือ

ประการแรก การสร้างเกียรติภูมิในอาชีพข้าราชการ ซึ่งรวมถึงการกำหนดค่าตอบแทนที่เพียงพอ การมีระบบการเลื่อนขั้นที่โปร่งใส การมีระบบตรวจสอบการใช้อำนาจดุลพินิจของข้าราชการ การมีระบบสับเปลี่ยนงานข้าราชการอย่างเป็นระยะเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลประโยชน์ที่ติดยึดกับตำแหน่ง

ประการที่สอง การมีประมวลจริยธรรมที่รวมถึงเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน การใช้ทรัพยากรสาธารณะอย่างถูกต้อง และการส่งเสริมการเป็นวิชาชีพ การวางระบบการติดต่อกันระหว่างข้าราชการและนักธุรกิจ เพื่อไม่ให้ข้าราชการมีอิทธิพล และสามารถเรียกรับผลประโยชน์ได้ รวมถึงการมีการฝึกอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจในความรับผิดชอบของข้าราชการ

ประการที่สาม ความสามารถตรวจสอบได้และความโปร่งใส ซึ่งรวมถึง การมีระบบการคลังที่โปร่งใส มีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสถาบันทางการเงินที่ได้มาตรฐานสากล การมีกระบวนการตรวจสอบการเงินงบประมาณ การมีกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส ระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการ และลดขั้นตอนในระบอบราชการ

๒. การสร้างค่านิยมความซื่อสัตย์ในการทำธุรกิจ อันประกอบไปด้วยแนวทาง ๒ ประการคือ

ประการแรก กระบวนการป้องกัน สืบสวน และการลงโทษผู้กระทำการทุจริต ซึ่งรวมถึง การมีระบบกฎหมายที่จัดการกับการให้สินบน การมีหน่วยงานหรือกลไกจัดการกับการฟอกเงิน การมีระบบตรวจสอบการให้สินบน เพิ่มศักยภาพให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ และเพิ่มประสิทธิภาพของการร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการปกป้องผู้แจ้งเบาะแส

ประการที่สอง การส่งเสริมความรับผิดชอบของบริษัท ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนให้เกิดบรรษัทภิบาล และการพัฒนาแนวทางปฏิบัติในแต่ละบริษัท การมีบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับการติดสินบนของเอกชน การปรับแก้กฎหมายและกระบวนการที่แนวทางการประยุกต์มาตรฐานสากล เพื่อการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การทำสัญญากับเอกชน หรือการให้สัมปทานให้มีความโปร่งใสมากขึ้น

๓. การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม อันประกอบไปด้วย ๓ แนวทางดังนี้ คือ

ประการแรก การกระตุ้นให้มีการถกเถียงในเรื่องคอร์รัปชันในเวทีสาธารณะ ซึ่งรวมถึง โครงการสร้างความตระหนักในระดับต่างๆ การสนับสนุนบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชน การปรับระบบการศึกษาเพื่อปลูกฝังวัฒนธรรมการต่อต้านการคอร์รัปชัน

ประการที่สอง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของสาธารณะและสื่อ ซึ่งรวมถึงการกำหนดให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานต่อสาธารณะถึงผลการดำเนินงานทั้งเรื่องการป้องกัน ปราบปรามและสนับสนุน และการให้สิทธิประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทั้งหมดของภาครัฐ และการทำให้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารเกิดผลจริงในทางปฏิบัติ

ประการที่สาม การมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งรวมถึงการปกป้องผู้แจ้งเบาะแส การระดม การสนับสนุน และการมีส่วนร่วมจากองค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรอื่นๆ

สภาหอการค้าระหว่างประเทศ (International Chamber of commerce : ICC) ในกรณีของ สภาหอการค้าระหว่างประเทศ ได้มีมาตรการต่างๆ ดังนี้

ICC Rules of Conduct to Combat Extortion and Bribery จัดทำขึ้นโดยสภาหอการค้าระหว่าง ประเทศ ซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนของภาคธุรกิจในการดำเนินกิจกรรมและแสดงออกถึงมุมมองทาง ด้านธุรกิจในเวทีสากล รวมถึงการจัดทำมาตรฐานต่างๆ ในการต่อต้านการทุจริต ICC ได้จัดทำ Rules of Conduct to Combat Extortion and Bribery ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และปรับปรุงครั้งล่าสุดในปี ๒๕๔๘ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยุติการให้สินบนและการชู้กรรโชก ซึ่งประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติที่ดีในการดำเนิน การกิจกรรมทางพาณิชย์ ซึ่งจะช่วยให้วิสาหกิจต่างๆ ปฏิบัติตามข้อผูกมัดทางกฎหมายและข้อกำหนดในเรื่องการ ต่อต้านการทุจริตในระดับสากล โดยได้กำหนดกฎข้อบังคับไว้ ๙ ข้อ คือ

- ๑) ห้ามการให้หรือรับสินบนและกรรโชก (Prohibition of Bribery and Extortion)
- ๒) ตัวแทนและคนกลางอื่นๆ (Agents and Other Intermediaries)
- ๓) กิจการร่วมค้าและข้อตกลงมอบงานให้ทำ (Joint Ventures and Outsourcing Agreement)
- ๔) การสนับสนุนทางการเมืองและการกุศลและการอุปถัมภ์ (Political and Charitable Contributions and Sponsorships)
- ๕) ของขวัญ ค่ารับรอง และค่าใช้จ่าย (Gifts, Hospitality and Expenses)
- ๖) การใช้จ่ายเพื่ออำนวยความสะดวก (Facilitation Payments)
- ๗) นโยบายการดำเนินธุรกิจ (Corporate Policies)
- ๘) บันทึกข้อมูลทางการเงินและการสอบบัญชี (Financial Recording and Auditing)
- ๙) ความรับผิดชอบ (Responsibilities)

โดยมีรายละเอียดดังนี้

อนุสัญญาระหว่างประเทศ

อนุสัญญาของ OECD

๑) ให้การสนับสนุน OECD ในการติดตามดูแลแผนงานบังคับใช้ของประเทศต่าง ๆ ส่งเสริม การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการทบทวนสถานการณ์ของประเทศ

๒) เห็นชอบการดำเนินอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการติดตามดูแลที่นอกเหนือไปจากข้อผูกมัด ในการสนับสนุนทุนปัจจุบันที่กำหนดไว้สำหรับปี ค.ศ. ๒๐๐๗

๓) กระตุ้น OECD และรัฐบาลประเทศสมาชิกให้ดำเนินการเพื่อช่วยเหลือบริษัทต่าง ๆ ในการต่อต้านการกรรโชกโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ

กระตุ้นให้ดำเนินการใน “ประเด็นที่ยังไม่ได้แก้ไข” ที่ระบุไว้ในปี ค.ศ. ๑๙๙๗ ได้แก่

- ขยายการห้ามการให้สินบนต่างประเทศให้ครอบคลุมการให้สินบนภาคเอกชนซึ่งได้เป็น ความริเริ่มสำคัญของคณะกรรมการ ICC และรวมถึงการศึกษากฎหมายการให้สินบนในธุรกิจเอกชนด้วยความ ร่วมมือกับสถาบันแมกซ์พลังค์ในไฟร์บูร์ก (Max Planck Institute) ขึ้นตอนต่อไปควรเป็นการจัดตั้ง คณะทำงานร่วม OECD / ICC เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการ

- สร้างความกระจ่างเกี่ยวกับความครอบคลุมของบริษัทสาขาของต่างประเทศ ซึ่งบริษัทแม่ ควรกำหนดให้บริษัทสาขาที่อยู่ในการควบคุมยอมรับนโยบายต่อต้านการทุจริต

- ห้ามการให้สินบนแก่พรรคการเมือง เจ้าหน้าที่พรรค หรือผู้สมัครพรรคการเมืองต่างประเทศ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (UNCAC)

๑. สนับสนุนให้รัฐบาลต่างๆ ให้สัตยาบัน UNCAC โดยทันที UNCAC ควรได้รับการสนับสนุนอย่างสมดุระหว่างประเทศอุตสาหกรรมและประเทศกำลังพัฒนา

๒. สนับสนุนการกำหนดแผนงานติดตามกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประกันว่าภาคีสมาชิกจะได้นำไปปฏิบัติและบังคับใช้ UNCAC

๓. เร่งรื้อองค์กรผู้บริจาคระหว่างประเทศ เช่น UNDP และธนาคารโลก ให้ช่วยรัฐบาลซึ่งต้องการความช่วยเหลือทางวิชาการในการนำ UNCAC ไปปฏิบัติ

การสอดประสานกันของอนุสัญญาต่างๆ

การให้ความเห็นชอบอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตโดย OECD องค์กรรัฐอเมริกา (OAS) คณะมนตรีแห่งยุโรป สหภาพแอฟริกัน และสหประชาชาติเป็นสัญญาณที่ดีของการมีพันธะผูกพันกัน โดยชุมชนระหว่างประเทศในการจัดการกับปัญหาการทุจริต อย่างไรก็ตาม จากจุดยืนของธุรกิจระหว่างประเทศการแพร่หลายอย่างรวดเร็วของตราสารระหว่างประเทศได้เพิ่มความกังวลเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ไม่สอดคล้องกัน การบังคับใช้ที่ทับซ้อนกัน และการขาดบทนิยามที่เหมือนกัน คณะกรรมการจะเร่งรื้อให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสำหรับอนุสัญญาต่างๆ นี้ให้ประสานงานกันเพื่อส่งเสริมแนวทางที่สัมพันธ์กันตามหลักการดังต่อไปนี้

อนุสัญญาของ OECD ยังควรเป็นตราสารที่มุ่งเน้นด้านอุปทานของการทุจริตระหว่างประเทศ

อนุสัญญาตราสารที่เห็นชอบโดย OAS สภาแห่งยุโรป และสหภาพแอฟริกัน ควรให้ความสำคัญเร่งด่วนต่อประเด็นซึ่งอาจทำให้มีความก้าวหน้าได้โดยการร่วมมือกันระหว่างภาคีที่เข้าร่วม เช่น ความช่วยเหลือทางวิชาการ มาตรการในการป้องกันการกำหนดให้เป็นความผิดอาญา และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการต่อต้านการกรรโชก โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

UNCAC ควรให้ความสำคัญเร่งด่วนกับประเด็นที่ต้องใช้ความร่วมมือทั่วทั้งโลก โดยเฉพาะในการเพิ่มความเข้มแข็งให้กับวิธีการปฏิบัติในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายในการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีการให้สินบนต่างประเทศ และการปรับปรุงข้อกำหนดในการส่งคืนทรัพย์สินที่ได้มาจากการทุจริต นอกจากนี้ UNCAC ควรเป็นแหล่งข้อมูลหลักสำหรับกฎเกณฑ์การต่อต้านการทุจริตในเรื่องที่ในระดับของอนุสัญญาของภูมิภาคไม่ครอบคลุม

แผนงานการติดตามดูแลในระดับ OECD และภูมิภาคและในระดับของ UNCAC ควรมีการประสานกันเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน แบ่งปันข้อมูล และใช้ทรัพยากรที่จำเป็นให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

หอการค้าระหว่างประเทศ

ICC เป็นองค์การธุรกิจของโลก อันเป็นองค์กรตัวแทนเดียวที่มีอำนาจในการเจรจาในฐานะตัวแทนของวิสาหกิจจากทุกภาคส่วนในทุกส่วนของโลก

ICC ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศที่เปิดกว้างและระบบการลงทุนและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี ความเชื่อมั่นที่ว่า การค้าเป็นอำนาจที่ทรงพลังสำหรับสันติภาพและความรุ่งเรืองมีมาตั้งแต่การก่อตั้งองค์การในช่วงต้นศตวรรษที่ผ่านมา ผู้นำธุรกิจที่สายตาสากลกลุ่มเล็กๆ ซึ่งก่อตั้ง ICC เรียกขานตัวเองว่า “พ่อค้าแห่งสันติภาพ”

เนื่องจากบริษัทและสมาคมผู้เป็นสมาชิกต่างก็ประกอบธุรกิจระหว่างประเทศกันทั้งนั้น ICC จึงได้มีอำนาจอย่างไม่มีใครเทียบได้ในการสร้างกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินงานในธุรกิจข้ามพรมแดน แม้ว่ากฎเกณฑ์เหล่านี้จะใช้ด้วยความสมัครใจ แต่ก็ได้รับการปฏิบัติในธุรกิจรุ่มไม่ถ้วนทุกๆ วัน และได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างการค้าระหว่างประเทศ

ICC ยังให้บริการที่สำคัญยิ่ง ที่สำคัญที่สุดคือศาลอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศของ ICC อันเป็นสถาบันอนุญาโตตุลาการชั้นนำของโลก

ตั้งแต่ในปีแรกของการก่อตั้งสหประชาชาติ ICC ได้รับสถานภาพในการให้คำปรึกษาในระดับสูงสุดของสหประชาชาติและองค์การปฏิบัติงานเฉพาะสาขาของสหประชาชาติ

ผู้นำธุรกิจและผู้เชี่ยวชาญซึ่งคัดจากสมาชิกของ ICC สร้างจุดยืนทางธุรกิจในประเด็นกว้างๆ ของนโยบายการค้าและการลงทุน รวมทั้งเรื่องสำคัญๆ ทางวิชาการและส่วนอื่นๆ ซึ่งรวมถึงการให้บริการทางการเงิน เทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม จริยธรรมทางการตลาด สิ่งแวดล้อม การขนส่ง กฎหมายการแข่งขัน และทรัพย์สินทางปัญญา

ICC ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๑๙ ปัจจุบันมีกลุ่มสมาชิกรับพันจากบริษัทและสมาคมต่างๆ จากกว่า ๑๓๐ ประเทศ คณะกรรมการของประเทศจะทำงานกับสมาชิกเพื่อดำเนินการกับปัญหาทางธุรกิจในประเทศนั้นๆ และนำความเห็นทางธุรกิจที่วิเคราะห์โดย ICC แจ้งไปยังรัฐบาลของตน

๒๐.๒ ประเทศที่มีบริบทใกล้เคียงกับประเทศไทย

ระดับประเทศที่มีความสำเร็จในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประเทศที่มีบริบทใกล้เคียงกับประเทศไทย

ประเทศสิงคโปร์

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของประเทศสิงคโปร์ คือ สำนักงานสืบสวนสอบสวนการกระทำการทุจริต The Corruption Practices Investigation Bureau (CPIB) ซึ่งมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการมีความซื่อสัตย์ในการบริการสาธารณะ (Public Service) และส่งเสริมให้ภาคเอกชน (Private Sector) ปลอดภัยจากการคอร์รัปชัน อีกทั้งยังมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่รัฐ และรายงานกรณีดังกล่าวไปยังหน่วยงานและองค์กรของรัฐที่เหมาะสมเพื่อดำเนินคดีทางวินัย

สหราชอาณาจักร

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของสหราชอาณาจักร คือ Serious Fraud Office (SFO) มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีที่ร้ายแรงและซับซ้อน รวมถึงการทุจริตข้ามชาติ เพื่อลดการคอร์รัปชัน และรักษาความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและสถาบันการเงิน รวมทั้งช่วยเหลือคณะลูกขุนในการดำเนินคดีอย่างยุติธรรม

เขตปกครองพิเศษฮ่องกง

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของเขตปกครองพิเศษฮ่องกงคือ หน่วยงานคณะกรรมการอิสระต่อต้านการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ของเขตปกครองพิเศษฮ่องกง (ICAC) มีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวกับการทำผิดกฎหมาย และตรวจสอบการปฏิบัติงานและกระบวนการดำเนินการของหน่วยงานรัฐ และโครงสร้างเพื่อลดโอกาสการคอร์รัปชัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันคอร์รัปชันต่อภาคเอกชน รวมถึงให้การศึกษากับสาธารณชนในการต่อต้านการคอร์รัปชัน

ประเทศนิวซีแลนด์

ประเทศนิวซีแลนด์ยังไม่มีหน่วยงานใดที่รับผิดชอบในการต่อต้านคอร์รัปชันเหมือนในหลายๆ ประเทศ แต่มีหลายหน่วยงานมุ่งเน้นในการสนับสนุนการทำงานเพื่อให้แน่ใจว่าประเทศนิวซีแลนด์จะปราศจากการคอร์รัปชัน บางหน่วยงานมุ่งเน้นเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่ง ๒ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายต่อต้านคอร์รัปชันเพื่อสืบสวนสอบสวน และดำเนินคดี ได้แก่ New Zealand Serious Fraud Office (SFO) และ New Zealand Police

ประเทศสวีเดน

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของประเทศสวีเดน คือ หน่วยงานปราบปรามทุจริตแห่งชาติของสวีเดน (Swedish National Anti Corruption Unit : NACU) มีหน้าที่จัดการกับคดีรับสินบน การคอร์รัปชัน และคดีของนานาชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับประเทศสวีเดน และด้วยการที่ประชาชน และสื่อมวลชน ในประเทศสวีเดนมีสิทธิที่จะได้รับเอกสารทางราชการ ทำให้การคอร์รัปชันในหน่วยงานราชการปกปิดได้ยาก และกฎหมายสนับสนุนให้มีการตรวจสอบ

ประเทศออสเตรเลีย

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของประเทศออสเตรเลีย คือ คณะกรรมาธิการอิสระต่อต้านการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ (Independent Commission Against Corruption : ICAC) มีหน้าที่สืบสวนการทุจริตในระบบ ระบุความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และทำงานร่วมกับภาครัฐในการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านี้ และกำหนดมาตรการต่อต้านการทุจริต

ประเทศเกาหลีใต้

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของประเทศเกาหลีใต้ คือ คณะกรรมาธิการต่อต้านการคอร์รัปชันและสิทธิมนุษยชน (Anti-Corruption and Civil Rights Commission of Korea : ACRC) มีหน้าที่รับมือและจัดการเรื่องร้องทุกข์และพัฒนาระบบงานที่ไม่เหมาะสม ชัดขวางการเกิดคอร์รัปชันในภาครัฐ และปกป้องสิทธิของประชาชนจากการกระทำผิดกฎหมายและความไม่ยุติธรรมในการบริหารจัดการผ่านระบบการจัดการเรื่องร้องทุกข์

๒๑. CPI (Corruption Perceptions Index) ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชัน

ผลการจัดอันดับในการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน ประจำปี ๒๕๕๗ ประเทศไทยได้คะแนน ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๑๒ จาก ๒๘ ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว ปีนี้ประเทศไทยมีคะแนนและอยู่ในลำดับที่ดีขึ้น จากลำดับที่ ๑๐๒ ในระดับโลก และอันดับที่ ๑๖ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน มีเพียงประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียที่มีคะแนนเกิน ๕๐ คะแนน โดยประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๓ จาก ๙ ประเทศในกลุ่มอาเซียน

สาเหตุที่อันดับของประเทศไทยเลื่อนขึ้นเป็นเพราะหลายประเทศที่เคยมีคะแนนเท่ากันหรือมากกว่าเราในปีที่แล้ว ได้คะแนนเท่าเดิมหรือบางประเทศกลับได้คะแนนลดลงหรือเพิ่มขึ้นน้อยกว่าเรา ซึ่งอาจหมายถึงในช่วงปีที่ผ่านมา หลายภาคส่วนได้พยายามมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เช่น การปลูกฝังค่านิยมความดีให้เด็กและเยาวชน การตื่นตัวของภาคธุรกิจเอกชนในการต่อต้านการทุจริต รวมถึงการยกระดับมาตรฐานการทำงาน

ของหน่วยงานภาครัฐให้มีความโปร่งใส มุ่งเน้นธรรมาภิบาลและให้บริการแก่ประชาชนอย่างจริงจังมากขึ้น ประกอบกับระยะเวลาที่ผ่านมาในช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่านทางการเมือง คนไทยจำนวนมากได้แสดงออกถึงความรู้สึกต่อต้านการทุจริตพร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชันอีกต่อไป การที่คนในสังคมตื่นตัวต่อปัญหาาร่วมกันเช่นนี้จึงเป็นสัญญาณที่ดีว่าประเทศไทยได้นำพลังร่วมของคนในสังคมมาผลักดันการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันให้เป็นวาระแห่งชาติที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และรัฐบาลชุดปัจจุบัน

ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ปี 2557 ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน

ประเทศ	อันดับในอาเซียน	อันดับโลกปี 2557	คะแนนปี 2557	คะแนนปี 2556
สิงคโปร์	1	7	84	86
มาเลเซีย	2	50	52	50
ฟิลิปปินส์	3	85	38	36
ไทย	3	85	38	35
อินโดนีเซีย	5	107	34	32
เวียดนาม	6	119	31	31
ลาว	7	145	25	26
เมียนมาร์	8	156	21	21
กัมพูชา	8	156	21	20

ที่มา : มูลนิธิองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย

ภาพดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน

CPI (Corruption Perceptions Index) คือ ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันประเทศต่างๆ ทั่วโลก ที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ ๐ (คอร์รัปชันมากที่สุด) – ๑๐๐ (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระสากล ได้จัดทำดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ เป็นประจำทุกปีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ ได้จัดอันดับจากประเทศต่าง ๆ จำนวน ๑๓๕ ประเทศ โดยจัดอันดับจากผลสำรวจของสำนักโพลล์ต่างๆ จำนวน ๑๒ แห่ง แต่ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยจำนวน ๘ แห่ง ประกอบด้วย

๑. Bertelsmann Foundation Transformation Index ๒๐๑๒; BF (BTI) เน้นเรื่องการลงโทษทางกฎหมายต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจหรือตำแหน่งในทางที่ผิด ความสำเร็จของภาครัฐในการควบคุมการทุจริตคอร์รัปชันและการมีกลไกเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระบบ

๒. IMD World Competitiveness Year Book ๒๐๑๒ ; (IMD) การตัดสินบนและการทุจริตมีอยู่หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

๓. Political Risk Services International Country Risk Guide ; (ICRG) ผู้มีอำนาจหรือตำแหน่งทางการเมืองมีการทุจริตโดยใช้ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติ และภาคการเมืองกับภาคธุรกิจมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด
๔. World Economic Forum Executive Opinion Survey (EOS) ๒๐๑๒ ; (WEF) ภาคธุรกิจต้องจ่ายเงินสินบนในกระบวนการต่างๆ มากน้อยเพียงใด
๕. World Justice Project Rule of Law Index ๒๐๑๒ ; (WJP) เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบมากน้อยเพียงใด
๖. Economist Intelligence Unit Country Risk Assessment ; (EIU) ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ
๗. Global Insight Country Risk Ratings ; (GI) การดำเนินการทางธุรกิจต้องเกี่ยวข้องกับ การทุจริตมากน้อยเพียงใด
๘. Political and Economic Risk Consultancy Asian Intelligence ๒๐๑๒ ; (PERC) ระดับ การรับรู้ว่าการทุจริตเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันต่างๆ ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มากน้อยเพียงใด

บทที่ ๔

ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนและจัดการปัญหาการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
รวดเร็ว เป็นธรรม และยั่งยืน

ความหมายของวิสัยทัศน์

ขับเคลื่อน หมายถึง สำนักงาน ป.ป.ท. ในฐานะเป็นองค์กรหลักของฝ่ายบริหารในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบและผลักดันให้ส่วนราชการบริหารงานภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และมีมาตรการในการป้องกัน ปัญหาการทุจริตในหน่วยงานของตนเอง

จัดการปัญหาการทุจริต หมายถึง สำนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบ และไต่สวนข้อเท็จจริงการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการมีมาตรการในการป้องกันเพื่อปิดโอกาสและ ยับยั้งการทุจริตในภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม

ยั่งยืน หมายถึง การมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ โดยขจัดปัญหาเก่า ยับยั้งปัญหาใหม่ ปิดโอกาสการทุจริต

พันธกิจ

๑. พัฒนากลไกการดำเนินงานด้านกฎหมายและมาตรการทางวินัยให้มีประสิทธิภาพ
๒. ลดโอกาสและยับยั้งการทุจริต
๓. เสริมสร้างประสิทธิภาพกลไก และภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม
๔. พัฒนาระบบ และกลไกบริหารจัดการแบบบูรณาการให้มีประสิทธิภาพ
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการสู่ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง

ค่านิยมร่วม PACC : (Office of Public Sector Anti-Corruption Commission)

- P : Proactive = ทำงานเชิงรุกมุ่งผลสัมฤทธิ์อย่างมืออาชีพ
- A : Accurate = ทำงานด้วยความถูกต้อง
- C : Clear = ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส และยุติธรรม
- C : Challenge = ทำทลายการทุจริตทุกรูปแบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต และการบังคับใช้กฎหมาย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนา และยกระดับกลไกภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม ให้มีประสิทธิภาพ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและการบริหารจัดการ ในการแก้ไขปัญหาการทุจริต
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กรและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง

เป้าประสงค์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย
- เป้าประสงค์ที่ ๑. แก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมายติดตามทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม

ความหมาย :

- แก้ไข เพิ่มเติม หมายถึง การศึกษา ค้นคว้า ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- บังคับใช้ หมายถึง กฎหมายต้องบังคับใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเสมอภาค

- เป้าประสงค์ที่ ๒. กระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม

ความหมาย :

- กระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริง หมายถึง แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- เป้าประสงค์ที่ ๓. กำกับติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

ความหมาย :

- มาตรการทางวินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผน และความประพฤติที่ทางราชการได้กำหนดไว้ ซึ่งมีทั้งข้อห้ามและ ข้อควรปฏิบัติ ซึ่งเรียกว่า วินัยข้าราชการ โดยข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติได้บัญญัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากการลงโทษทางวินัยเป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการควบคุมความประพฤติของข้าราชการ
- มาตรการทางปกครอง หมายถึง มาตรการต่างๆ ที่ หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเพื่อให้คำสั่งทางปกครองบรรลุผล เป็นไปเพื่อให้คำสั่งทางปกครองบรรลุตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนด

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล
เป้าประสงค์ที่ ๑.ปิดโอกาสการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ**

ความหมาย :

- ปิดโอกาสการทุจริต หมายถึง เครื่องมือ กลไก มาตรการ แนวทางต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

เป้าประสงค์ที่ ๒.ขับเคลื่อนองค์กรภาครัฐให้บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

ความหมาย :

- บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล หมายถึง สำนักงาน ป.ป.ท.จะต้องกำกับ ติดตาม ผลักดันให้ส่วนราชการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริตในหน่วยงาน ของตนเอง

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนา และยกระดับกลไกภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคมให้มีประสิทธิภาพ
เป้าประสงค์ที่ ๑.ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมของทุกภาคส่วนให้ปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต**

ความหมาย :

ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม หมายถึง กระบวนการในการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม ในเรื่องความ ซื่อสัตย์สุจริต สร้างความตระหนักรู้ถึงผลเสียหายของการทุจริต รวมถึงการสร้างความรู้สึกร่วมกันให้ทุกภาคส่วน ปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต

เป้าประสงค์ที่ ๒.สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริตอย่างยั่งยืน

ความหมาย :

- **ภาคประชาสังคม** หมายถึง ประชาชน กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ สถาบันและองค์กรต่างๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตในรูปแบบต่างๆ

เป้าประสงค์ที่ ๓. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตให้มีความเข้มแข็ง

ความหมาย :

- **เครือข่ายเฝ้าระวัง** หมายถึง เครือข่ายการเฝ้าระวัง และแจ้งเบาะแส แจ้งข่าวการทุจริต และพร้อมเป็นพยาน ประกอบด้วย ๕ เครือข่าย ได้แก่ ๑) เครือข่ายภาคประชาชน ๒) เครือข่าย ภาครัฐ ๓) เครือข่ายภาคธุรกิจ (ทั้งในและต่างประเทศ) ๔) เครือข่ายภาคสื่อสารมวลชน และ ๕) เครือข่ายเยาวชน

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาการทุจริต
เป้าประสงค์ที่ ๑. พัฒนากลไก มาตรการ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตเชิงรุก**

ความหมาย :

- กลไกการทำงาน หมายถึง มาตรการต่างๆ เครื่องมือ ระบบงาน มาตรฐานงาน รวมทั้งเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ที่ ๒. พัฒนาระบบ และช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน

ความหมาย :

- ระบบและช่องทางในการแจ้งเบาะแส หมายถึง ระบบ หรือช่องทางที่สามารถให้ผู้แจ้งเบาะแสเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีระบบรักษาความลับของข้อมูลให้มีความปลอดภัยสูงสุด

เป้าประสงค์ที่ ๓. บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตทั้งในและต่างประเทศ

ความหมาย :

- บูรณาการความร่วมมือ หมายถึง การเชื่อมหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในและต่างประเทศ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กรและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง
เป้าประสงค์ พัฒนาระบบการบริหารเพื่อเพิ่มสมรรถนะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
สู่ความเป็นสากล**

ความหมาย :

- ระบบบริหารจัดการภายในองค์กร หมายถึง ในการบริหารงานขององค์กรจะประกอบด้วยหลักการสำคัญ คือ ระบบบริหาร คน งบประมาณ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

- การสร้างองค์ความรู้ และการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การสร้างองค์ความรู้ที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทั้งกระบวนการหลักและกระบวนการสนับสนุน

- การพัฒนาระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และสามารถใช้ระบบข้อมูลมาพัฒนาต่อยอดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

<p>พันธกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> พัฒนากลไกการดำเนินงานด้านกฎหมายและมาตรการทางวินัยให้มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสและยับยั้งการทุจริต เสริมสร้างประสิทธิภาพกลไก และภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม 	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบ และกลไกบริหารจัดการแบบบูรณาการให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการสู่ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง
--	--

<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนา และยกระดับกลไกภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคมให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาการทุจริต</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กรและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง</p>
---	---	--	--	---

เป้าประสงค์

- แก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมายติดตามทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
- กระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
- กำกับติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

เป้าประสงค์

- เปิดโอกาสการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
- ขับเคลื่อนองค์กรภาครัฐให้บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

- ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมของทุกภาคส่วนให้ปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต
- สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริตอย่างยั่งยืน
- สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตให้มีความเข้มแข็ง

เป้าประสงค์

- พัฒนากลไก มาตรการ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเชิงรุก
- พัฒนาระบบ และช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
- บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์

พัฒนาระบบการบริหารเพื่อเพิ่มสมรรถนะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสู่ความเป็นสากล

ตัวชี้วัด

- ระดับความสำเร็จในการแก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมาย
- ร้อยละจำนวนเรื่องร้องเรียนได้รับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น
- ร้อยละจำนวนเรื่องไต่สวนที่ดำเนินการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท.
- ร้อยละจำนวนเรื่องในดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด

- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
- จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส

ตัวชี้วัด

- ร้อยละของความสำเร็จในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ รมรงค์ ปลูกจิตสำนึก ค่านิยมต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ
- ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต
- จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวังที่ผ่านการประเมินศักยภาพในการต่อต้านการทุจริต

ตัวชี้วัด

- จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครอง
- ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีและสร้างระบบการข่าวให้มีประสิทธิภาพ
- ระดับความสำเร็จในการพัฒนาช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
- ระดับความสำเร็จในการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต

ตัวชี้วัด

- องค์กรผ่านการประเมินและตรวจรับรองคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐรายหมวด
- ร้อยละของเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นสอดคล้องกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
- ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยี ระบบและกระบวนการในการทำงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท.
- ผลสำรวจความพึงพอใจของบุคลากรภายในสำนักงาน ป.ป.ท.

กลยุทธ์

- ศึกษา วิจัย ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ
- พัฒนากระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงทางอาญาและการตรวจสอบทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
- พัฒนาระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงให้มีคุณภาพ
- พัฒนาระบบ กำกับ ติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์

- เสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
- ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

- ประชาสัมพันธ์ รมรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนในการสร้างจิตสำนึกค่านิยมต่อต้าน และปฏิเสธการทุจริต
- พัฒนาศักยภาพ สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต
- ส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการควบคุมและมาตรการลงโทษทางสังคมที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์

- พัฒนา รูปแบบ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ
- สร้างมาตรฐานการคุ้มครองพยานให้มีความรวดเร็วและปลอดภัย
- สร้างสายลับการข่าวที่มีประสิทธิภาพ
- เสริมสร้างช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
- ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยตรวจสอบในการดำเนินการกับผู้กระทำผิด

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง
- สร้างองค์ความรู้ และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
- พัฒนาเทคโนโลยี และรูปแบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
- ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับการกิจ
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
- สร้างองค์กรแห่งความภาคภูมิใจ

ผังการเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล/นโยบายความมั่นคง/นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กับ ยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ท.

นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลข้อ ๑๐ ส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

นโยบายความมั่นคง

ข้อ ๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยมคุณธรรม

ข้อ ๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุม การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กร ภาคเอกชนและเครือข่ายต่างๆ

นโยบายรัฐมนตรี

นโยบายที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน

ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ ป.ป.ท.

พัฒนาประสิทธิภาพการปราบปราม การทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย

พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกัน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

พัฒนา และยกระดับกลไกภาคีเครือข่าย ภาคประชาสังคมให้มีประสิทธิภาพ

พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและ การบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาการทุจริต

เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กรและบุคลากร เพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง

เป้าประสงค์

แก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมายติดตาม ทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม

เปิดโอกาสการทุจริต ในหน่วยงานภาครัฐ

ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมของทุกภาคส่วน ให้ปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต

พัฒนากลไก มาตรการ กระบวนการ และเครื่องมือ เพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเชิงรุก

พัฒนาระบบการบริหารเพื่อเพิ่ม สมรรถนะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสู่ความเป็นสากล

กระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริง มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม

ขับเคลื่อนองค์กรภาครัฐให้บริหารงาน ด้วยหลักธรรมาภิบาล

สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคม ในการต่อต้านการทุจริตอย่างยั่งยืน

พัฒนาระบบ และช่องทางในการแจ้งเบาะแสการ ทุจริตคอร์รัปชัน

กำกับติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัย และปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการ ทุจริตให้มีความเข้มแข็ง

บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ในการต่อต้านการทุจริตทั้งในและต่างประเทศ

ผังการเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล/ยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ ๒ กับแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ท.

นโยบายรัฐบาล

นโยบายความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะที่ ๒

ยุทธศาสตร์ ป.ป.ท.

เป้าประสงค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

พัฒนาประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย

● เป้าประสงค์

๑. แก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมาย ติดตามทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
๒. กระบวนการตรวจสอบและไต่สวน ข้อเท็จจริงมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
๓. กำกับติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมาย
๒. ร้อยละจำนวนเรื่องร้องเรียนได้รับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น
๓. ร้อยละจำนวนเรื่องไต่สวนที่ดำเนินการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท.
๔. ร้อยละจำนวนเรื่องในดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

● กลยุทธ์

๑. ศึกษา วิจัย ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ
๒. พัฒนาระบบการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงทางอาญาและการตรวจสอบทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
๓. พัฒนาระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงให้มีคุณภาพ
๔. พัฒนาระบบ กำกับ ติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล

● เป้าประสงค์

๑. เปิดโอกาสการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๒. ขับเคลื่อนองค์กรภาครัฐให้บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๒. จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส

● กลยุทธ์

๑. เสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๒. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

พัฒนา และยกระดับกลไกภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคมให้มีประสิทธิภาพ

● เป้าประสงค์

๑. ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยมของทุกภาคส่วนให้ปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต
๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริตอย่างยั่งยืน
๓. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตให้มีความเข้มแข็ง

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. ร้อยละของความสำเร็จในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ปลุกจิตสำนึก ค่านิยมต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ
๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต
๓. จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวังที่ผ่านการประเมินศักยภาพในการต่อต้านการทุจริต

● กลยุทธ์

๑. ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนในการสร้างจิตสำนึก ค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริต
๒. พัฒนาศักยภาพ สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต
๓. ส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการควบคุมและมาตรการลงโทษทางสังคมที่เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาการทุจริต

● เป้าประสงค์

๑. พัฒนากลไก มาตรการ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเชิงรุก
๒. พัฒนาระบบ และช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
๓. บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตทั้งในและต่างประเทศ

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครอง
๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนากลไกและสร้างระบบการข่าวให้มีประสิทธิภาพ
๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
๔. ระดับความสำเร็จในการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต

● กลยุทธ์

๑. พัฒนา รูปแบบ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ
๓. สร้างมาตรฐานการคุ้มครองพยานให้มีความรวดเร็วและปลอดภัย
๔. สร้างสายลับการข่าวที่มีประสิทธิภาพ
๕. เสริมสร้างช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
๖. ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยตรวจสอบในการดำเนินการกับผู้กระทำผิด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กรและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง

● เป้าประสงค์

พัฒนาระบบการบริหารเพื่อเพิ่ม
สมรรถนะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผลสู่ความเป็นสากล

● ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๑. องค์กรผ่านการประเมินและตรวจ
รับรองคุณภาพการบริหารจัดการ
ภาครัฐรายหมวด
๒. ร้อยละของเรื่องการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คณะกรรมการ
ป.ป.ท. มีความเห็นสอดคล้องกับผลการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนากลไก
ระบบและกระบวนการในการทำงาน
ภายในสำนักงาน ป.ป.ท.
๔. ผลสำรวจความพึงพอใจของ
บุคลากรภายในสำนักงาน ป.ป.ท.

● กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง
๒. สร้างองค์ความรู้ และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
๓. พัฒนากลไก และรูปแบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
๔. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับภารกิจ
๕. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อบริการจัดการองค์กรอย่างมี
ประสิทธิภาพ
๖. สร้างองค์กรแห่งความผูกพัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย

เป้าประสงค์ :

๑. แก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมายติดตามทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
๒. กระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
๓. กำกับติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์ :

๑. ศึกษา วิจัย ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ
๒. พัฒนาระบบการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงทางอาญาและการตรวจสอบทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม
๓. พัฒนาระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงให้มีคุณภาพ
๔. พัฒนาระบบ กำกับ ติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด :

๑. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมาย
๒. ร้อยละจำนวนเรื่องร้องเรียนได้รับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น
๓. ร้อยละจำนวนเรื่องไต่สวนที่ดำเนินการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท.
๔. ร้อยละจำนวนเรื่องในดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ :

๑. ปิดโอกาสการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๒. ขับเคลื่อนองค์กรภาครัฐให้บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ :

๑. เสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๒. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด :

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๒. จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนา ยกระดับกลไกภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคมให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ :

๑. ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยมของทุกภาคส่วนให้ปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต
๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริตอย่างยั่งยืน
๓. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริตให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาการทุจริต

เป้าประสงค์ :

๑. พัฒนากลไก มาตรการ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตเชิงรุก
๒. พัฒนาระบบ และช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
๓. บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนา รูปแบบ กระบวนการ และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ
๒. สร้างมาตรฐานการคุ้มครองพยานให้มีความรวดเร็วและปลอดภัย
๓. สร้างสายลับการข่าวที่มีประสิทธิภาพ
๔. เสริมสร้างช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
๕. ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยตรวจสอบในการดำเนินการกับผู้กระทำผิด

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครอง
๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนากลไกและสร้างระบบการข่าวให้มีประสิทธิภาพ
๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาช่องทางในการแจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน
๔. ระดับความสำเร็จในการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กรและบุคลากรเพื่อมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง

เป้าประสงค์ : พัฒนาระบบการบริหารเพื่อเพิ่มสมรรถนะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสู่ความเป็นสากล

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง
๒. สร้างองค์ความรู้ และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
๓. พัฒนากลไก และรูปแบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
๔. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับภารกิจ
๕. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อบริการจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. สร้างองค์กรแห่งความผูกพัน

ตัวชี้วัด :

๑. องค์กรผ่านการประเมินและตรวจรับรองคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐรายหมวด
๒. ร้อยละของเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นสอดคล้องกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนากลไก ระบบและกระบวนการในการทำงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท.
๔. ผลสำรวจความพึงพอใจของบุคลากรภายในสำนักงาน ป.ป.ท.

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด/เป้าหมาย และกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	กลยุทธ์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการ ปราบปรามการทุจริต และการบังคับใช้ กฎหมาย	๑. แก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมายติดตามทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม	๑. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขเพิ่มเติมและบังคับใช้กฎหมาย	๑. ศึกษา วิจัย ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อติดตามทรัพย์สินที่ได้มาจากการทุจริตคืน
	๒. กระบวนการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม	๒. ร้อยละจำนวนเรื่องร้องเรียนได้รับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ๓. ร้อยละจำนวนเรื่องไต่สวนที่ดำเนินการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท.	๒. พัฒนาระบบการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงทางอาญาและการตรวจสอบทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรม ๓. พัฒนาระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริงให้มีคุณภาพ
	๓. กำกับติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ	๔. ร้อยละจำนวนเรื่องในดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ	๔. พัฒนาระบบ กำกับ ติดตามการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและปกครองในหน่วยงานภาครัฐ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการ ป้องกันและเสริมสร้าง ธรรมาภิบาล	๑. ปิดโอกาสการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ	๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ	๑. เสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
	๒. ขับเคลื่อนองค์กรภาครัฐให้บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล	๒. จำนวนหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส	๒. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	กลยุทธ์
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนา และยกระดับ กลไกภาคีเครือข่ายภาค ประชาสังคมให้มี ประสิทธิภาพ</p>	<p>๑.ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม ของทุกภาคส่วนให้ปฏิเสธ และต่อต้านการทุจริต</p>	<p>๑. ร้อยละของความสำเร็จใน การจัดกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ ธรณรงค์ ปลูก จิตสำนึก ค่านิยมต่อต้านการ ทุจริตในภาครัฐ</p>	<p>๑.ประชาสัมพันธ์ ธรณรงค์ให้ ความรู้แก่ทุกภาคส่วนในการ สร้างจิตสำนึก ค่านิยมต่อต้าน และปฏิเสธการทุจริต</p>
	<p>๒.สร้างความเข้มแข็งให้กับ ภาคประชาสังคมในการ ต่อต้านการทุจริตอย่างยั่งยืน</p>	<p>๒.ระดับความสำเร็จในการ พัฒนาศักยภาพเครือข่าย ภาคประชาสังคมในการ ต่อต้านการทุจริต</p>	<p>๒. พัฒนาศักยภาพ สร้างความ เข้มแข็งของเครือข่ายภาค ประชาสังคมในการต่อต้านการ ทุจริต</p>
	<p>๓. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทุจริต ให้มีความเข้มแข็ง</p>	<p>๓. จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวัง ที่ผ่านการประเมินศักยภาพ ในการต่อต้านการทุจริต</p>	<p>๓. ส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการ ควบคุมและมาตรการลงโทษ ทางสังคมที่เข้มแข็ง</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบ กลไกการ บริหารจัดการในการ แก้ไขปัญหาการทุจริต</p>	<p>๑. พัฒนากลไก มาตรการ กระบวนการ และเครื่องมือ เพื่อสนับสนุนการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต เชิงรุก</p>	<p>๑. จำนวนพยานที่ได้รับการ คุ้มครอง ๒. ระดับความสำเร็จในการ พัฒนากลไกและสร้างระบบ การข่าวให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>๑. พัฒนา รูปแบบ กระบวนการ และเครื่องมือ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้ มีประสิทธิภาพ ๓.สร้างมาตรฐานการคุ้มครอง พยานให้มีความรวดเร็วและ ปลอดภัย ๔.สร้างสายลับการข่าวที่มี ประสิทธิภาพ</p>
	<p>๒.พัฒนาระบบ และช่องทาง ในการแจ้งเบาะแสการ ทุจริตคอร์รัปชัน</p>	<p>๓.ระดับความสำเร็จในการ พัฒนาช่องทางในการแจ้ง เบาะแสการทุจริตคอร์รัปชัน</p>	<p>๕. เสริมสร้างช่องทางในการ แจ้งเบาะแสการทุจริตคอร์รัป ชัน</p>
	<p>๓.บูรณาการความร่วมมือ กับทุกภาคส่วนในการ ต่อต้านการทุจริตทั้งในและ ต่างประเทศ</p>	<p>๔. ระดับความสำเร็จใน การบูรณาการความร่วมมือ กับทุกภาคส่วนในการ ต่อต้านการทุจริต</p>	<p>๖.ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วย ตรวจสอบในการดำเนินการกับ ผู้กระทำผิด</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	กลยุทธ์
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพิ่มขีดสมรรถนะองค์กร และบุคลากร เพื่อมุ่งสู่ องค์กรสมรรถนะสูง</p>	<p>พัฒนาระบบการบริหารเพื่อ เพิ่มสมรรถนะองค์กรอย่างมี ประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสู่ความเป็น สากล</p>	<p>๑. องค์กรผ่านการประเมิน และตรวจรับรองคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ รายหมวด</p>	<p>๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการ องค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อมุ่ง สู่อุตสาหกรรมที่มีสมรรถนะสูง</p>
		<p>๒. ร้อยละของเรื่องการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง เบื้องต้นที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็น สอดคล้องกับผลการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง</p>	<p>๒. สร้างองค์ความรู้ และพัฒนา บุคลากรให้พร้อมอาชีพ</p>
		<p>๓. ระดับความสำเร็จในการ พัฒนากลไก ระบบและ กระบวนการในการทำงาน ภายในสำนักงาน ป.ป.ท.</p>	<p>๓. พัฒนากลไก และรูปแบบ การทำงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ๔. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้ สอดคล้องกับภารกิจ ๕. พัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อ บริการจัดการองค์กรอย่างมี ประสิทธิภาพ</p>
		<p>๔. ผลสำรวจความพึงพอใจ ของบุคลากรภายใน สำนักงาน ป.ป.ท.</p>	<p>๖. สร้างองค์กรแห่งความผูกพัน</p>

บันทึกข้อความ

สำนักงาน ป.ป.ท.	7187
เลขที่	
วันที่	๒๖ พ.ย. ๒๕๕๘
เวลา	๙.๑๑ น.

ส่วนราชการ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ โทร. ๑๕๑๔

ที่ ยธ.๑๒๐๕/ ศ.๗๖๖ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุมัติยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒

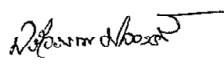
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

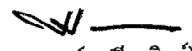
ตามที่ สนย. ได้ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒ สอดรับกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติการสี่ปี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร รวมถึงเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนองค์กร เพื่อนำไปสู่การบรรลุพันธกิจของสำนักงาน ป.ป.ท. อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด นั้น

สนย. ได้จัดโครงการสัมมนานโยบาย ทิศทางและยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ท. ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งที่ประชุมได้ร่วมกัน นำเสนอวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ รวมทั้งร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร โดย สนย. ได้รวบรวม วิเคราะห์ สรุป และจัดทำเป็นยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒ เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือที่เสนอมา
พร้อมนี้

อนุมัติ
ลงนามแล้ว

(นางฉวีวรรณ นิลวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

(นายประยงค์ ปรียาจิตต์)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.
๙ พ.ย. ๕๘